

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №84 (109) ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ 2017 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»
<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

Єдина Країна

Єдина Страна

Вітаю з Новим роком та Різдвом Христовим!

2017 рік завершує свою ходу. Він був насичений різноманітними подіями, як позитивного, так і негативного характеру.

Багатьом змінам, які відбувалися в нашому житті, ми щиро раділи, децю нас засмучувало. Особливо те, що вся країна четвертий рік поспіль знаходиться у стані неоголошеної війни. Але життя продовжується і, чим ближче до Нового року, міцніє надія, що все лихе відійде в минуле, а Україна, її народ встануть на ноги і заживуть новим, наповненим духовного змісту життям, якого ми з вами так довго очікуємо. За все нове потрібно боротися, свято вірити в прекрасне майбутнє прийдешніх поколінь. Прикладом цьому є великі зміни в нашій свідомості, титанічна боротьба мільйонів простих українців за гідне життя вільної людини.

Колектив навчального закладу, незважаючи на численні перепони протягом року, успішно забезпечував освітній процес. За рахунок коштів спеціального фонду осучаснювалася та вдосконалювалася матеріально-технічна база училища.

Усі напрями діяльності мали позитивну динаміку розвитку та базувались на оновленні змісту навчання та виховання. Не завжди все вдавалось, але, завдяки потужному професійному кадровому потенціалу, ми всі разом долали ці перешкоди.

Я вірю, що в Новому році, крок за кроком із новими силами ми будемо наближатись до бажаних результатів, які змінять країну на краще, виконуючи велику святу справу – готуючи молодь до майбутнього життя.

Тож, у Новому році хочу побажати усім читачам газети духовного зростання, успіхів, здійснення задумів, миру в державі, доброти в кожному серці. Здоров'я усім вам та вашим родинам, радості від життя та великої віри у світле майбутнє України.

З Новим роком та Різдвом Христовим!

О.Д. Дмитрик,
директор Вінницького МВПУ

Читайте у номері:

Моя професія – моя
гордість! – с.2

Перспективи вищої
освіти у сфері енергетики – с.3

Новорічні привітання
– с.8-9

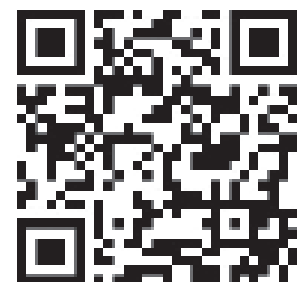
Урок мужності – с.11

Футбольний «блокба-
стер» – с.14

Моє захоплення –
стрільба – с.15

КОНКУРС ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

14.12.2017 року у навчальному закладі було проведено II етап конкурсу професійної майстерності, який проводиться щорічно з метою виявлення та підтримки обдарованої учнівської молоді, поглибленого вивчення предмета «Машинопис», популяризація досягнень науки, техніки та новітніх технологій, підвищення вдосконалення організації та змісту навчання при підготовці кваліфікованих робітників з професії «Оператор комп'ютерного набору», а також обміну досвідом щодо організації виробничої практики з підготовки робітничих професій.

Цьогоріч у змаганнях взяли участь 33 найкращих знавців сліпого десятипальцевого методу друку. Учасники під керівництвом майстрів виробничого навчання та викладачів спеціальних дисциплін плідно готувалися до заходу: постійно працювали над вдоскона-

ленням техніки та швидкості друку, відпрацьовували різноманітні вправи у клавіатурному тренажері Stamina.

За спільним рішенням журі та оргкомітету визначено переможців II етапу конкурсу фахової майстерності «Професіонал своєї справи»:

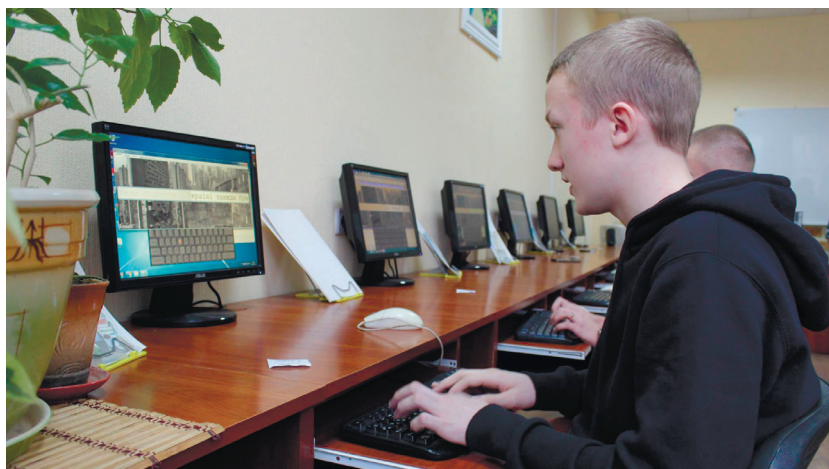
I місце розділили Денис Пендзельський, учень групи №6 (348 знаків за 1 хв.) та Вадим Корнасюк, учень групи №10 (347 знаків за 1 хв.)

II місце розділили Владислав Бойко, учень групи №4 (325 знаків за 1 хв.) та Ілля Лежепеков, учень групи №45 (306 знаків за 1 хв.)

III місце розділили Дмитро Щербатий, учень групи №13 (299 знаків за 1 хв.), Андрій Кравець, учень групи №17 (267 знаків за 1 хв.), Дмитро Березнюк, учень групи №39 (266 знаків за 1 хв.), Назар Могила, учень групи №7 (249 знаків за 1 хв.), Владислав Нікрасевич, учень групи №5 (239 знаків за 1 хв.), Роман Побережний, учень групи №13 (236 знаків за 1 хв.), Микола Пастушенко, учень групи №13 (230 знаків за 1 хв.) та Артур Селезньов, учень групи №6 (229 знаків за 1 хв.).

Вітаємо переможців конкурсу та бажаємо наступних перемог на III етапі. А ще б хотілося, щоб учні навчального закладу подолали світовий рекорд швидкості друку, який був поставлений в 2005 році, що складає 750 знаків за одну хвилину.

Т.М.Черниш, викладач спецдисциплін

VIVAT ПЕРЕМОЖЦЯМ!

го навчального закладу взяли участь в інтелектуальному заочному міжнародному конкурсі «50 СЛІВ». Головною метою цього конкурсу є вдосконалення навичок роботи з джерелами інформації, здобуття учасниками додаткових знань, умінь та навичок.

Учні нашого навчального закладу: Ірина Островська, учениця групи №48 та Яна Надкернична, учениця групи №33, зайняли високі сходинки в рейтинговій таблиці підсумку і ввійшли в десятку кращих учасників цього конкурсу, а учениця групи №16 Вікторія Вітенко здобула I місце у номінації «Учні».

Знання важливі для кожної людини. Але в XXI столітті найбільшою цінністю є ІНФОРМАЦІЯ. Тому наріжним каменем для успіху в сучасному житті є вміння самостійно відшукувати її та аналізувати.

Уже традиційно учні нашо-

Завдання конкурсу значно розширюють межі шкільних чи студентських підручників, отже радимо всім тим, хто дбає про свій саморозвиток, взяти участь у конкурсі «50 слів».

М.Л. Кирильчук, викладач іноземних мов

МОЯ ПРОФЕСІЯ – МОЯ ГОРДІСТЬ!

«Моя професія – моя гордість!» – саме під таким гаслом у цьому навчальному році проходила декада методичної комісії «Спеціальних технологій».

Я вкотре переконуюся, що, попри основне завдання освітнього процесу – надання та отримання глибоких і ґрунтовних знань, професійних вмінь і навичок, не менш важливим є розвиток творчої самореалізації та формування стійкої мотивації до обраної професії в учнів. З цією метою в рамках декади за звання найрозумніших,

почуття гумору, ерудицію, знання програми і не тільки відбувалося у формі гри. Впродовж заходу учням доводилося розгадувати кросворди, ребуси, зіграти гру «Найрозумніший», скласти професійну казку (за мотивами української народної казки «Колобок»), проявити майстерність у відомій всім грі «Крокодил». Вболівальники мали можливість ознайомитися із короткими відеофрагментами про новинки в галузі ІТ-технологій.

Один із учасників заходу, Володимир Палада, поділився своїми враженнями про конкурс:

«У той чудовий день ми всі чекали участі в декаді. Він був звичайним, як і решта днів навчання. Проте ми знали про необхідність отримати перемогу, тому готувались до заходу, переглядаючи конспекти, згадуючи весь пройдений матеріал.

Ми й гадки не мали, що це буде настільки велика боротьба з таким цікавим розвитком

подій. Я брав участь заради перевірки своїх професійних можливостей та інтересу.

Велика кількість творчих, цікавих та інтелектуальних конкурсів, допомогла відчувати себе «своїм» серед своїх одногрупників, які пліч-о-пліч теж брали участь у святі.

Ми всі були дуже задоволені та захоплені грою. Час, який ми провели з користю та задоволенням, прикрасив звичайні будні та надав сил для подальшого навчання».

Розум, кмітливість, завзятість та наполегливість привели до перемоги Владислава Нікрасевича та його команду.

Не менш цікаво провели час, розширили та поглибили свої професійні знання, учні групи №14 першого курсу. Так, 28 листопада в каб. 110-А 2 команди взяли участь у позакласному заході «Острів скарбів». Конкурс за конкурсом, відгадуючи ребуси, вікторини, знаходячи рішення нелегких завдань, учні демонстрували свою ерудицію, кмітливість, розум та неабиякий командний дух. Як результат, всі отримали масу позитивних вражень та гарний настрій. А перемогу здобула команда на чолі з капітаном Назаром Базюком.

Також у рамках декади учні груп №35, №39, №14 мали змогу заробити оцінки, відгадуючи ребуси, які можна було побачити на дверях кабінетів та стінах навчального закладу. Найактивнішими учасниками були учні групи №35 Владислав Нікрасевич, Артем Войтищук та учні групи №39 Ярослав Іваніщев та Владислав Гудимчук.

Щиро вітаю переможців та всіх учасників декади! До наступних зустрічей!

Т.В.Коношевич, викладач спеціальних технологій

найкмітливіших, найерудованіших, найдотепніших професіоналів своєї справи змагалися учні, які навчаються за професією «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування».

Так, 23 листопада на базі каб.110-А відбувся позакласний професійний турнір «Ми не чайники, ми профі». Весело та корисно провести час зібралися 2 команди: команда енергійної групи №35 (капітан – Владислав Нікрасевич) та збірна команда груп №35 та №39 (капітан Артем Войтищук). Це змагання на кмітливість,

Впевнений старт молоді

2 грудня 2017 року у ДПНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» за підтримки працівників декількох департаментів Вінницької міської ради та громадських активістів ГО «Освітній простір 2.0» було реалізовано проект «Fly Up: впевнений старт молоді».

Основною метою проекту є формування позитивного ставлення молоді до робітничих професій, руйнація стереотипу неprestижності навчання у ПТУ та заохочення молоді обирати робітничі професії.

У межах цього проекту школярів ознайомили із професіями і спеціальностями, яким навчають у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі, провели майстер-класи і надали можливість їм спробувати себе у різних професіях.

Майстер-класи проходили у двох напрямках: економічному і інформаційно-технічному. В межах першого школярі мали нагоду в умовах Навчально-тренувальної фірми «Перлина Поділля» спробувати себе у створенні власного бізнесу, роботі з банком і торговельним обладнанням, обрати засіб створення реклами.

Інформаційний напрямок складався з майстер-класів з підбору комплектуючих та складання ПК, обжиму мережевого кабелю та його тестування, складання електрично-принципових схем, художньої пайки, сліпого набору тексту, графічного дизайну, а також учням було презентовано роботу Навчально-практичного центру інформаційних технологій.

За результатами проведеного заходу координатори проекту, організатори та, власне, діти, які брали у ньому участь, залишилися задоволеними і відзначили важливість та актуальність таких заходів для популяризації робітничих професій та професійної самовизначеності школярів.

Н.Ю. Коломійчук, майстер виробничого навчання

ПЕРСПЕКТИВИ ВИЩОЇ ОСВІТИ У СФЕРІ ЕНЕРГЕТИКИ

Дати людині щастя
улюбленої праці – означає
допомогти їй знайти се-
ред безлічі доріг ту, на якій
найяскравіше розкривають-
ся індивідуальні творчі сили і
здібності її особистості

Василь Сухомлинський

Правильний вибір професії зумовлює моральне задоволення, позитивну самооцінку, високу продуктивність праці, якість продукції. Він є точкою, в якій сходяться інтереси особистості та суспільства, поєднання особистих і загальних інтересів. Як відомо, завдання профорієнтації полягає в ознайомленні учнів із професіями та правилами їх вибору, вихованні спрямованості на самопізнання як основу професійного самовизначення; формування вміння зіставляти свої здібності з вимогами щодо набуття конкретної професії, складати на цій основі реальний план оволодіння професією, а також забезпечення розвитку професійно важливих якостей особистості

Так, 9 листопада до майбутніх випускників ДПТНЗ «ВМВПУ» завітали представники факультету електроенергетики та електромеханіки Вінницького національного технічного університету. Зустріч відбувалась у рамках профорієнтаційної роботи.

Електрифікація та автоматизація – це основа економіки будь-якої країни, що й обумовлює постійну потребу у висококваліфікованих спеціалістах цієї галузі. Відомо, що сучасний фахівець конкурентоспроможний на ринку праці, якщо він добре володіє своєю спеціальністю, відмінно знає комп'ютер, вільно спілкується хоча б однією іноземною мовою, а також має навички менеджера.

Саме таких фахівців вже 50 років готує факультет електроенергетики та електромеханіки.

З доповіддю «Перспективи розвитку енергетики як галузі» виступила заступник декана з навчально-виховної роботи, кандидат технічних наук, доцент Ю.В. Малогулко та випускник ДПТНЗ «ВМВПУ», а на

сьогодні успішний студент 4 курсу Вінницького національного технічного університету Юрій Семенюк.

Учні навчального закладу були проінформовані про особливості та переваги професії в цілому, про нові професійні можливості у кар'єрному зростанні.

Було зроблено акцент на тому, що студент-енергетик має змогу отримати паралельно до навчання на факультеті диплом європейського зразка (відповідно до міжнародної програми «Подвійний диплом» Україна-Польща); отримати диплом технічного перекладача; військову підготовку паралельно навчанню зазначеному факультеті (звання офіцера); працевлаштування на енергетичних підприємствах України, працевлаштування на атомних електростанціях України відповідно до договору з ДП «НАЕК Енергоатом» за умови виконання умов договору по підсумковому контролю.

По завершенню обговорень у актовій залі гостям провели оглядо-

ву екскурсію навчальним закладом, під час якої ознайомили із особливостями організації навчально-виховного та виховного процесів.

Приємне враження справили привітність учнівського та педагогічного колективів, матеріально-технічна база училища: затишні охайні аудиторії, наявність такої кількості технічних засобів.

Очевидним є той факт, що ВМВПУ йде в ногу з сучасним виробництвом, готує конкурентоспроможних кваліфікованих робітників, які відповідатимуть

вимогам роботодавців, зможуть швидко адаптуватись в умовах підприємства. Саме тому представники факультету електроенергетики та електромеханіки Вінницького національного технічного університету щиро сподіваються на подальшу співпрацю з навчальним закладом, а також на те, що випускники ДПТНЗ «ВМВПУ» виявлять бажання отримати вищу освіту на факультеті електроенергетики та електромеханіки ВНТУ.

Ю.В. Малогулко, к.т.н., доцент ВНТУ

СПІВПРАЦЯ З ВИЩИМ НАВЧАЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ

28 листопада учні нашого навчального закладу груп №8, №2, №41 та №48 відвідали Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного економічного університету (КНТЕУ), де відбувся день відкритих дверей для майбутніх абітурієнтів.

Наші учні мали унікальну можливість оглянути навчальний заклад та ознайомились зі структурою та особливостями навчання студентів. Усіх гостей частували смачними смаколиками, що не могло не порадувати.

Також учням запропонували розважальну програ-

му, де відобразалась позаурочна діяльність студентів. Запам'ятався вокальний ансамбль, який зачарував своєю піснею. По завершенню виступу наші учні отримали задоволення та масу емоцій.

Співпраця училища з вищими навчальними закладами, зокрема з Вінницьким торговельно-економічним інститутом КНТЕУ, є одним із пріоритетних напрямів. Учні, які навчаються у ВМВПУ за спеціальністю «Комерційна діяльність» та «Кухар. Кондитер», мають змогу продовжити навчання в торговельно-економічному інституті.

В.С. Кермаш, викладач суспільних дисциплін

Інноваційна маркетингова політика сучасного торговельного підприємства

Впровадження інновацій є необхідним для підвищення ефективності функціонування вітчизняних підприємств у всіх напрямках виробничо-господарської діяльності.

30 листопада 2017 року учень групи №33 Олександр Чернишов взяв участь у Міжвузівській студентській науково-практичній конференції «Маркетингові інновації в туризмі, готельно-ресторанній, харчовій індустрії та торгівлі», яка проходила на базі Вінницького торговельно-економічного коледжу.

Учнем досліджена тема «Інноваційна маркетингова політика сучасного торговельного підприємства», об'єктом якого було вибрано підприємство «Вінницький олійножировий комбінат».

Перевагою цієї доповіді було те, що учень дослідив вітчизняне підприємство, розкрив маркетингові інновації,

його виробничий потенціал, показники фінансової звітності, зовнішньоекономічну діяльність.

На конференції також брали участь студенти зазначеного коледжу. Тематика заходу була різноманітною, зокрема дослідження інноваційних процесів ґрунтувалися на прикладі іноземних підприємств.

Кожному доповідачеві були поставлені додаткові запитання, на які були дані чіткі відповіді, враховуючи раніше проведені дослідження.

Даний захід оцінювали члени комісії, а саме кандидат економічних наук, доцент кафедри маркетингу та реклами Олена Миколаївна Ковінько, викладач комерційних дисциплін Світлана Володимирівна Петрань.

На завершення, кожний учасник конференції отримав сертифікат, що дає право на вступ до навчального закладу поза конкурсом.

Т.М. Шафорост, викладач спеціальних дисциплін

Спорт об'єднує

29 листопада у рамках профорієнтаційної роботи відбулась товариська зустріч з футзалу на базі Вінницького національного технічного університету. Хочу відмітити високий рівень організації та професійне суддівство.

Забігаючи наперед, на превеликий жаль, рахунок матчу для нашої команди був невтішним, оскільки ряд наших провідних футболістів не змогли підтримати своєю участю команду, перебуваючи на виробничій практиці. Але, не зважаючи на це, команда показала непогану гру.

Особливу увагу заслуговує наш

капітан Олександр Кулик, учень групи №23. Він з перших хвилин матчу проявляв лідерські здібності, не зважаючи на рахунок матчу, встигав, як у захисті, так і в нападі. Також хотів би відмітити гру Мустафи Теке, учня групи №25, Олега Сулиму, учня групи №42, Володимира Гончарука, учня групи №4, Максима Арбуза, учня групи №25, старання воротаря команди – Максима Єлісеєва, учня групи №41, Ашота Гукасяна, учня групи №42, який, не зважаючи на хворобу, прийшов підтримати команду, Олександра Буренка, учня групи №23, Михайла Петренка, учня групи №46, Рустама Сердюченка,

учня групи №25.

У Вінницькому національному технічному університеті навчаються студенти з різних країн. Команда суперника була представлена футболістами з Еквадору, тож рівень гри можна вважати міжнародним.

Після завершення гри футболісти отримали масу позитивних емоцій, натхнення, доброго настрою і знайшли нових друзів.

Нашим учням було запропоновано оглянути навчальний заклад та ознайомитись з особливостями навчання студентів.

Р.В. Моргун, викладач фізичної культури

ПРОФЕСІОГРАФІЧНА ЕКСКУРСІЯ НА ТЕЛЕРАДІОКОМПАНІЮ «ЕВЕРЕСТ»

В Україні все більш затребуваними стають технічні професії. Вінницька ТРК «ЕВЕРЕСТ» також зацікавлена у прийомі на роботу молодих кваліфікованих робітничих кадрів. ТРК «ЕВЕРЕСТ» – сучасна компанія, яка пропонує високотехнологічні послуги у сфері кабельного телебачення та Інтернету мешканцям м. Вінниці.

За сприяння Лівобережного міжрайонного центру зайнятості м. Вінниці 28 листопада 2017 року на телекомпанії була організована професіографічна екскурсія для учнів ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» та КЗ «ЗШ І-ІІІ ст. №32 ВМР». Від нашого училища підприємство відвідали учні групи №39, які навчаються за професією «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування» та викладач спецдисциплін І.І.Стець.

Начальник відділу кадрів ТРК «ЕВЕРЕСТ» Олена Висоцька ознайомила учнів з роботою інформаційного та call-центру підприємства. Вона розповіла про особливості роботи з клієнтами, націленість на довгострокові партнерські відносини, а також оперативне,

надійне та приємне обслуговування. Олена Висоцька звернула увагу на те, що працівник, який комунікує з клієнтами, має бути ввічливим, терплячим, емоційно врівноваженим, вміти грамотно розмовляти українською та російською мовами. Також у ТРК «ЕВЕРЕСТ» зацікавлені у прийомі на роботу людей, які вільно володіють англійською мовою.

З принципами роботи мережі кабельного телебачення та Інтернет учнів ознайомив заступник головного інженера з питань сервісу ТРК «ЕВЕРЕСТ» Сергій Ольховий. Він розповів про переваги використання кабельного телебачення, а також про технології, які використовує підприємство. Якість послуг, які надаються, відповідає міжнародним технічним нормам; постійно розширюється їх асортимент; використовуються новітні технології; регулярно підвищується кваліфікація співробітників. Відповідаючи на запитання гостей про перспективи розширення абонентської мережі, С.Ольховий зазначив, що вони планують переходити на більш сучасні PON-технології прокладання оптичного кабелю, що дозволить охопити послугами кабельного телебачення та Інтернет приватний сектор Вінниччини. «Мережа без обме-

жень» – девіз та головна мета діяльності телерадіокомпанії «ЕВЕРЕСТ».

Також наших учнів цікавило питання можливості проходження практики на ТРК «ЕВЕРЕСТ», на що вони отримали відповідь, що підприємство бере на практику монтажників інформаційно-комунікаційного устаткування з перспективою подальшого їх працевлаштування. Олена Висоцька зазначила, що вже декілька років поспіль вони приймають на роботу наших випускників і дуже задоволені якістю їхньої підготовки.

На останок Олена Висоцька провела майстер-клас зі складання резюме, розповіла про особливості працевлаштування на даному підприємстві. Вона надала дуже цікаві поради, як краще розповісти про свій досвід і навички, а яких помилок потрібно уникати. Учні профтехучилищ можуть писати у резюме, що проходили практику на профільних підприємствах та оволоділи певними професійними навичками.

Школярам та учням училища екскурсія дуже сподобалася, вони подякували за такий корисний та змістовний захід. Школярів зацікавили професії, з якими їх познайомили на екскурсії. Для них це вже був другий етап знайомства з професіями. Перший етап заходу «Ярмарок професій та спеціальностей технічного спрямування» відбувся 6 листопада 2017 р. в КЗ «Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №32 ВМР». А учні групи №39 висловили бажання пройти на підприємстві «ЕВЕРЕСТ» свою професійну практику.

І.І. Стець, викладач спецдисциплін

Екскурсія до правобережного районного центру зайнятості

21 листопада учням групи №6 була надана можливість відвідати правобережний районний центр зайнятості м. Вінниці. Хоч ці учні є лише першокурсниками, проте їм вже вдалося зрозуміти, для чого призначений даний заклад.

У форматі невимушеного діалогу, дружньої атмосфери фахівців центру зайнятості та наших учнів обговорили, які послуги населенню і роботодавцям надає центр зайнятості, розібрались в основних завданнях цієї сфери роботи.

Одним із основних завдань фахівців є досягнення та порозуміння з роботодавцями у вирішенні питань зайнятості, працевлаштування громадян міста, залучення максимальної їх кількості до співпраці зі Службою зайнятості.

Основними напрямками роботи центру зайнятості є:

- реалізація державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції;
- сприяння громадянам у підборі відповідної роботи та надання роботодавцям послуг з добору працівників;
- стимулювання роботодавців до створення нових робочих місць;
- підвищення конкурентоспромож-

ності безробітних на ринку праці; залучення безробітних до тимчасової зайнятості (до громадських та інших робіт тимчасового характеру); підтримка безробітних в організації підприємницької діяльності; видача роботодавцям дозволів на застосування праці іноземців та осіб без громадянства.

На сьогодні державна служба зайнятості є активним посередником на ринку праці між роботодавцями і шукачами роботи, яка на безоплатній основі надає послуги із пошуку відповідної роботи та підбору персоналу, а також соціальні послуги з державного соціального страхування на випадок безробіття та здійснює виплату матеріального забезпечення у зв'язку з тимчасовою втратою роботи.

І.О. Пугач, майстер виробничого навчання

Протягом минулого тижня в Експоцентрі Вінницької торгово-промислової палати відбувся Подільський ярмарок «Купуй українське».

Учні груп №33 та №48 відвідали даний захід, на якому було представлено багато різної продукції, а саме: хлібні та макаронні вироби, м'ясна та молочна продукція, мед, вина з меду, косметика, новорічна атрибутика і навіть консультації для допомоги в розширенні бізнесу.

Мені сподобалося те, що деякі виробники проводять дегустацію своєї продукції.

Скуштувавши, людина може придбати продукцію, яку вважає найкращою. Більшість працівників були привітними, охайно одягненими та гарно презентували нам свій товар. Завдяки ярмарці я дізналася про виробників, з якими раніше не була «знайома», придбала недорого смачну випічку та натуральну косметику.

Загалом я отримала гарні враження від ярмарку та спільного походу з моїми одногрупниками.

Любов Голубович, учениця групи №48

Екскурсія на Подільський ярмарок

На ярмарку я ознайомилася з різними фірмами, їхнім асортиментом, презентацією товарів та дегустуванням. Продавці, що презентува-

ли товар, були ввічливими та охоче розповідали про якість та властивості товарів. Ми чудово провели час та дізнались багато нового про фірми, зокрема, ТМ «Адамівські ковбаси», «Вінницька Асоціація конди-терів», дегустували їхню продукцію, досліджували ціни. Ми зробили висновки, що ціни на товари вищі, ніж в магазинах. Товарне сусідство не завжди дотримувалося, але представники фірм намагалися створити всі умови, щоб нам сподобалося.

Олександр Чернишов, учень групи №33

Відвідавши виставку в Експоцентрі, я ознайомилася з широким асортиментом продукції, з різними видами викладки та оформлення то-

варного асортименту. Також я переглянув та взяв участь у дегустації певної продукції.

Я звернув увагу на те, що ціни були вищими, ніж в інших ринках чи в магазинах.

Микола Олійник, учень групи №33

Завдяки проведеному аналізу виставкових стендів товаровиробників-учасників ярмарку, учні закріпили теоретичні знання, а завдяки екскурсії за межі навчального закладу – розширили власні «горизонти» в умовах невимушеного спілкування з цікавими людьми.

Т.М. Шафорост, викладач спецдисциплін

5 БУХГАЛТЕР – ОДНА З ТОЧНИХ І НАЙВАЖЛИВІШИХ ПРОФЕСІЙ

Міжнародний день бухгалтерії відзначається щорічно 10 листопада. Ідея зробити загальне міжнародне професійне свято бухгалтера обговорювалася давно, адже майже в кожній країні існує своє професійне свято бухгалтера.

Ця дата була обрана не випадково – 10 листопада 1494 у Венеції була опублікована книга «Все про арифметику, геометрію і пропорції», автором якої був Луки Пачіолі, який спробував підсумувати знання про математику того часу.

Один із розділів цієї книги називається «Про рахунки та інші записи». Пачіолі описав використання журналів-ордерів і реєстрів бухгалтерського обліку, також він зробив прогноз щодо того, що службовець не зможе спокійно лягти спати до тих пір, поки дебет не зійдеться з кредитом.

Значну частину свого життя кожна людина проводить на роботі. Тому обрана професія відіграє велику роль у розвитку особистості, задовольняє як матеріальні так і моральні потреби, дає можливість відчути себе потрібним у соціумі. Суспільство інформаційних технологій – постіндустріальне суспільство, значно більшою мірою зацікавлене в особистостях, здатних самостійно і активно діяти, приймати рішення, гнучко адаптуватись до змінних умов життя. Сучасні тенденції розвитку неперервної професійно-технічної освіти спонукають до мобільності, диференційованого підходу щодо підготовки кваліфікованих працівників у різних сферах діяльності.

Професія «Обліковець» не є винятком. Здавалося б, що цікавого в цьому сухому і зажатому в рамки нормативів і постанов бухгалтерському обліку? Обліковця, бухгалтера всі уявляють заклопотаним безліччю проблем працівником: потрібно здати звіти, нарахувати і виплатити зарплату, сплатити податки і платежі, та і дебет з кредитом щоб зійшовся. А тут перевірка з податкової, тут КРУ, за ними санстанція...

Але ж обліковці також люди і прагнуть бути щасливими, здоровими, веселими, приходити додому з роботи в доброму настрої. Тому, працюючи у ВМВПУ по підготовці обліковців, я прагну випустити не тільки кваліфікованих робітників, а й творчих працівників, які з кожної ситуації знайдуть вихід, побачать щось веселе і цікаве в своїй професії, не замкнуться коло своїх інтересів бухгалтерськими документами і купую розрахунків.

Ось що думають про свою професію наші випускники.

Марія Нікітіна (2008 р.):

У наш час знайшли своє місце і стали популярними дуже багато нових професій, які задовольняють потреби суспільства. Це дуже важливо, оскільки потреби зростають і змінюються.

Але й без раніше створених професій жити було б важко, наприклад, без професії «Обліковець», адже вона потребує підвищеної уваги та гарних знань з бухгалтерського обліку. Мені було цікаво вивчати цей предмет, а найбільше сподобались теми «Бухгалтерський баланс», «Рахунки і подвійний запис». Вивчення цього курсу було б не таким цікавим, якби не наш викладач Галина Анатоліївна Янківська, яка вміє подати тему так, щоб вона була набагато «живішою» і веселішою. Вона наводила багато цікавих і навіть смішних прикладів, після чого тема легко запам'ятовувалась. Тому я дуже задоволена вивченням усього курсу бухгалтерського обліку і надіюсь, що знайду в своїй рідній державі достойне застосування набутих знанням.

Ольга Волощук (2011р.):

Обліковець – це дуже цікава і водночас важлива професія. Мені подобається вивчати бухгалтерський облік. Під час вивчення цього предмету я навчилася багато чого, а саме: складати бухгалтерські проводки, визначати обороти за місяць і вираховувати кінцеве сальдо, нараховувати зарплату та інше. Саме обліковець відповідає на підприємстві за фінанси, з якими ми не раз будемо мати справу в повсякденному житті. Тому набуті знання у Вінницькому ВМВПУ – це успішний початок мого самостійного життя.

Анна Беньковська (2017р.):

Професія обліковця на даний час вважається доволі складною та потребує безліч знань, як з бухгалтерського обліку, так і з інших дисциплін. Під час вивчення бухгалтерського обліку я розширила свої знання з даного курсу і зрозуміла, що обліковець повинен бути уважним, мати багато терпіння та не зупинятися на досягнутих знаннях. Мені дуже сподобалося освоєння професії обліковця і я думаю працювати надалі за цією професією.

Вікторія Козіцька (2014р.):

На мій погляд, «Обліковець» належить до тієї категорії професій, які, на жаль, не під силу кожному. Ця професія створена для енергійних і вольових людей, які завжди готові залишити всі свої проблеми за порогом свого дому, а на роботу прийти зі «світлою» головою, забути про все і поринути у світ цифр.

Бухгалтерія – одна з точних і найважливіших професій. Без бухгалтерів зараз не можливо уявити собі життя, адже бухгалтерія так чи інакше стосується кожної цивілізованої людини. Від блискучих знань і досвіду наших бухгалтерів залежить функціонування будь-якої економіки.

У цей день хочу побажати нашим бухгалтерам міцного здоров'я, спокою і простого людського щастя. Божих благословень вам і вашим родинам!

Підготувала Г.А. Янківська, викладач бухгалтерського обліку

Інстинкт натовпу і я

Давайте розглянемо комбінацію слів «інстинкт натовпу». Що означає слово інстинкт? Інстинкт – це вроджена здатність здійснити необхідні дії в незвичайній ситуації (інстинкт самозбереження).

Натовп – це велика сила, яка може підпорядкувати собі волю людини, вести за собою, долати перешкоди і заборони.

Натовп може утворюватися під час музичних, розважальних заходів, свят, концертів. Цей натовп не можна назвати небезпечним. Ще натовп може утворюватися при непередбачених ситуаціях. Саме в таких випадках дії натовпу стають непередбачуваними. Людським керує паніка, вони не завжди здатні адекватно оцінити ситуацію, наслідки їхніх вчинків можуть бути жахливими.

Практично щодня доводиться стикатися з поняттям «натовпу». Вплинути на «скупчення натовпу» може накопичена втома людей, алкоголь і, як правило, загальна нервозність, соціальна напруженість, очікування, готовність до якоїсь передбачуваної небезпеки, катастрофи. Багато з нас не звертають уваги на те, що знаходяться під впливом «стадного інстинкту».

Натовп – це люди, але ж вони – Боже творіння. (Пс.138: 13-16). Господь не помиляється. Люди, створені Ним, індивідуальні. У кожного свій характер і своя унікальна особистість. Марія Миронова, психолог, писала: «Сучасна людина інстинктивно не бажає визнавати свою приналежність до тваринного світу. Але саме інстинкт перетворює людину на тварину, варто тільки homo sapiens виявитися в натовпі. Інстинкт прямо-таки тягне і штовхає її туди, де вона при здоровому

розумі й твердій пам'яті ніяк не бажала би опинитися.

Я завжди вважала, що у мене повністю відсутнє «стадне почуття». На жаль, виходячи з різних життєвих ситуацій, часто доводиться прислухатися саме до думки натовпу, а не до здорового глузду.

Марія Миронова запропонувала правила «Бережіть себе!». Якщо ви перебуваєте в місці великого скупчення народу (це ще не натовп, але може ним стати), щоб не наражатися на небезпеку, спробуйте дотримуватися певних правил:

1. Важливо не втрачати власної ідентифікації, усвідомлюйте себе як унікальну особистість. Бути готовим в будь-який момент хоча б назвати себе по імені. Повторюйте подумки молитву або те, що є життєво важливим, цінним саме для вас.

2. У спокійному стані зауважте і запам'ятайте, як ви дихаєте: наскільки глибоко, наскільки часто, наскільки вільно. У будь-якій критичній ситуації варто тільки відтворити цей алгоритм дихання, і ви зумієте повернути собі стан рівноваги. Отже, ви зможете, не втрачаючи голови оцінити обстановку, побачити можливі варіанти виходу зі скрутної ситуації.

3. Пам'ятайте: кращий спосіб уникнути магнетизму натовпу – туди не лізти. Боятися варто «не себе в натовпі, а натовпу в собі», – сказав чудовий психолог і соціолог XIX століття Гюстав Лебон. Він вважав, що «як тільки моральні сили, на яких трималася цивілізація, втрачають владу, справа остаточного руйнування завершується несвідомим і грубим натовпом».

М.В. Ісайкіна, майстер виробничого навчання

Вчимося бути толерантними

Уже більше 12 років 16-го листопада весь світ відзначає Міжнародний день толерантності. Цей День був проголошений Декларацією принципів толерантності, затвердженою у 1995 році на 28 Генеральній конференції ЮНЕСКО.

У статті 6 Декларації зазначено: «з метою мобілізації громадськості, звернення уваги на небезпеки, приховані у нетерпимості, зміцнення прихильності і активізації дій на підтримку поширення ідей толерантності і виховання у її дусі ми урочисто проголошуємо 16 листопада Міжнародним днем, присвяченим толерантності, що відзначається щорічно». Цього дня за традицією у різних країнах світу проводяться акції, спрямовані проти екстремізму, різноманітних форм дискримінації та проявів нетерпимості.

Що ж означає поняття «толерантність»? Чи завжди ми в житті толерантні до інших людей? Які якості має толерантна людина і як їх виховати в собі? На ці та інші запитання ми будемо сьогодні знаходити відповіді.

Термін «толерантність» походить з латинської і означає різновид взаємодії та взаємовідносин між окремими людьми на основі взаємоповаги.

Толерантність – терпіння до чужих думок, поведінки, повага до національних

і культурних відмінностей, прагнення до взаєморозуміння між народами світу.

Толерантність – це визнання і повага до інших людей, вміння жити разом з іншими людьми.

Толерантність передбачає, що у мене є свої погляди, у когось вони інші, і хоча я ці погляди не поділяю, але терпимо до них ставлюся.

Толерантність означає активну позицію людини, а не пасивно-терпиме ставлення до навколишніх подій, тобто толерантна людина не повинна бути терпима до всього, наприклад до порушення прав людини чи маніпуляцій та спекуляцій. Те, що порушує загальнолюдську мораль, не повинно сприйматися толерантно.

Поняття «толерантність» у різних мовах має різні відтінки.

- В англійській мові – це готовність і здатність без протесту сприймати особистість або подію.

- У французькій – повага свободи іншого, його способи думки, поведінки, політичних і релігійних поглядів.

- У китайській – уміння дозволяти, допускати, проявляти терпимість до інших.

- В арабській – прощення, поблажливості, схильності до інших.

- У перській – терпіння, витривалість, готовність до примирення.

В.М. Самойленко, практичний психолог

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

Наш навчальний заклад має потужну навчально-виробничу базу та творчий педагогічний колектив, який працює за інноваційними технологіями й забезпечує якісну підготовку учнів. Але отримати робітничу професію та здобути вищу освіту за фахом – заповітна мрія багатьох третьокласників. Тому й не дивно, що багато на-

ших випускників після закінчення ДПТНЗ «ВМВПУ» стають студентами Вінницького Національного технічного університету – вищого навчального закладу з об'єктивною системою прийому на перший курс і ефективною системою навчання та виховання.

Тому учні II-III курсів із задоволенням відгукуються на запрошення і є частими гостями на заходах, конкурсах, змаганнях у стінах університету. Ось і 29 листопада до Вінницького національного технічного університету на інтелектуальну гру «Що? Де? Коли?» знову «десантувались» наші учні груп №№48, 39, 45.

Проректор ВНТУ Олександр Никифорович Романюк розповів про перспективи розвитку навчального закладу і побажав учасникам гри проявити свої навички логічного мислення, кмітливість, ерудицію, нестандартність рішень, і, звичайно, нових інтелектуальних звершень.

Директор Головного центру виховної роботи ВНТУ, доцент Анатолій Іванович Теклюк після формування спільних студентсько-учнівських команд та оголошення правил розпочав гру, яку ми знаємо ще з дитинства.

Правильні відповіді гравці писали на спеціальних картках, які здавалися в кінці хвилини обговорення. Питання стосувалися різних галузей знань. І, щоб правильно відповісти, слід мати загальну ерудицію, широкий світогляд, цікавитися літературою, історією, інформаційними технологіями, мистецтвом.

Дистанцію у 30 запитань дружні команди долали з різним успіхом. Комуś не таланило з вибором правильної версії, когось навпаки осявали несподівані прозріння. Було цікаво спостерігати як народжувались інколи дуже оригінальні відповіді.

Всі учасники гри отримали величезний заряд інтелектуального задоволення, гарного настрою, а команди-переможці ще й солодкі призи.

«Це нагода знайти нових друзів, випробувати себе, і зрозуміти, що здобувати знання, самовдосконалюватись та розвиватись треба постійно», – зазначила І. Островська, учениця Вінницького МВПУ групи №48.

Такі зустрічі відкривають перед нашими учнями нові можливості для подальшого особистого розвитку та професійного становлення. І, можливо, мрія бути студентом ВНТУ вже стане реальністю. Тож, бажаємо успіхів!

С.М. Бережок, викладач суспільних дисциплін

МІЖ ТИТАНАМИ ПЛАНЕТИ

цієї мужньої команди Ростислав Дяченко.

Гра складалася з 8 конкурсів та фінального завдання. Кожен конкурс оцінювався в 10 балів.

Розпочався цей захоплюючий двобій з першого конкурсу «Збери літери». Учасники виявляли свою спритність та уміння швидко зорієнтуватися, адже їм потрібно було скласти загадане слово з літер, які вони тримали в руках. Дівчата виявилися спритнішими і перемогли в даному конкурсі.

Другий конкурс – «Покажи пісню», змусив учасників двох команд «попітніти», але дівчата знову виявилися артистичнішими і відгадали свою пісню.

Третій конкурс мав назву «Хто я?». Ніхто з учасників не міг відгадати, які персонажі були зображені на малюнках, тому були оголошені дивоглядки, в яких перемогу отримала команда хлопців.

Четвертий – «Жінка чи чоловік», де команди показували свій загальний інтелект. Їм ставилися запитання, і за 90 секунд команда мала дати якомога більше правильних відповідей. Відповідь мала бути лаконічною «Чоловік» або «Жінка». Перемогу в даному

конкурсі отримали хлопці, зрівнявши при цьому рахунок з дівчатами.

Конкурс «Обмін ролями» показав, як учасники цікавляться протилежною статтю. Дівчата паяли, хлопці ж натомість фарбували нігті. Чесно кажучи, і в одних, і у других є чому повчитися. Але наші дівчата виявилися ще тими майстрами і знову вибороли перемогу.

Шостий конкурс проходив під назвою «Я люблю Україну!». Він був присвячений відомим українцям. Один із учасників отримав карточки із прізвищами відомих українських діячів минулого і сучасного життя. Він повинен був будь-якими способами пояснити своїй команді, хто записаний на цій картці, звичайно, не називаючи імен і прізвищ цих людей. Завдання команди: відгадати ці прізвища. Наші дівчата не дали хлопцям жодного шансу і здобули перемогу в даному конкурсі.

Сьомий конкурс мав назву «Учасники в ряд», у якому обидві команди справились на «відмінно», і тому знову були оголошені дивоглядки, перемогу в яких здобула команда хлопців.

Особливе захоплення було від конкурсу «Перекотиполе». Кожен гравець по черзі мав котити м'яч з одного боку в інший, але без допомоги рук і ніг. Спритнішою виявилася команда хлопців, яка перед фіналом зрівняла рахунок з командою дівчат.

Протягом багатьох років і до теперішнього часу ведеться протистояння величезного масштабу між титанами планети – чоловіком та жінкою. Історично ми спостерігаємо неодноразову зміну суспільних устроїв: матриархат змінювався патріархатом і навпаки, тож і сьогодні ми не можемо впевнено дати відповідь на питання: «Хто зверху?».

Напередодні Дня студента в актовій залі училища відбулась інтелектуально-розважальна гра «Хто зверху?», в якій взяли участь 4 чарівні дівчини: Валерія Станіславова, Тетяна Жила, Карина Кушнір та капітан цієї прекрасної команди Оксана Купрій.

А також 4 сміливих хлопці: Ярослав Кирик, Олександр Буренко, Денис Цвіток та капітан

та уміння швидко зорієнтуватися, адже їм потрібно було скласти загадане слово з літер, які вони тримали в руках. Дівчата виявилися спритнішими і перемогли в даному конкурсі.

Другий конкурс – «Покажи пісню», змусив учасників двох команд «попітніти», але дівчата знову виявилися артистичнішими і відгадали свою пісню.

Третій конкурс мав назву «Хто я?». Ніхто з учасників не міг відгадати, які персонажі були зображені на малюнках, тому були оголошені дивоглядки, в яких перемогу отримала команда хлопців.

Четвертий – «Жінка чи чоловік», де команди показували свій загальний інтелект. Їм ставилися запитання, і за 90 секунд команда мала дати якомога більше правильних відповідей. Відповідь мала бути лаконічною «Чоловік» або «Жінка». Перемогу в даному

За правилами проведення гри та команда, яка переможе в суперфіналі, подвоїть свої бали.

У суперфіналі команди грали у дарц. Кожен з учасників мав один шанс кинути дротик. Команда, яка у сумі набрала більшу кількість балів, перемогла.

За результатами суперфіналу перемогу в інтелектуально-розважальній грі «Хто зверху?» здобула команда хлопців.

Учасники отримали солодкий приз, і, разом з присутніми на святі, море приємних вражень, сміху, веселощів і хорошого настрою.

По закінченню цього чудового заходу усіх чекала святкова дискотека, присвячена до Дня студента.

К.І. Гладка, культорганізатор

Дитяча мрія стати дорослим

Коли я був маленьким, то завжди мріяв якнайскоріше вирости. Мені здавалося, у дорослих життя набагато цікавіше: вони можуть ходити, куди хочуть, вміють користуватися складними пристроями та керувати автомобілем, можуть самі обирати одяг, пізно лягати спати, дивитися телебачення досхочу...

А батьки тільки посміхалися та казали не поспішати, і що вони багато б віддали, аби знову стати дітьми. Як шкода, що тоді я цього не розумів і якнайшвидше «намагався» вирости, щоб по-справжньому бути дорослим. Зараз я вже студент, я розумію своїх батьків, які казали не

поспішати дорослішати, і в мене залишаються тільки СПОГАДИ про той світлий безтурботний час, коли щохвилини відкриваєш для себе щось нове, а поруч з тобою люблячі люди, завжди готові допомогти.

Мама вчить читати по книжках з великими картинками і навчає тому, як правильно рахувати, тато намагається пояснити, що і як працює. А бабуся завжди рада нашим візитам. Вона ще молода й енергійна, і завжди готує смакоту, як на хату гостей, та сподівається, що все це з'їм я один. Перший мій домашній улюбленець – собака Мухтар, якого я сам обрав і дресував. Перші друзі – сусідські діти, хлопці й дівчата різного віку. Перші усвідомлення, що люди бувають

різні... Дитинство накладає відбиток на все життя людини, бо саме в цей період формуються основні риси характеру та світобачення, здібності та таланти. Я вдячний своїм батькам за те, що моє дитинство було щасливим. Я не був розпещеною дитиною, проте мав усе необхідне, а головне – їхню турботу та увагу. Вони з дитинства привчали мене до самостійності, тому я завжди мав вибір, що мені робити, коли і як. І зараз я бачу наскільки це мені допомагає у моєму студентському житті. Я б хотів, щоб теплі почуття, які викликають дитячі спогади, допомагали нам долати труднощі дорослого життя.

Серафим Буцєрога, учень групи №1

День студента

День студента – свято всіх студентів, яке відзначається в Україні та в багатьох інших країнах світу – 17 листопада. Міжнародний день студента був започаткований в пам'ять про трагічні події, які сталися у Чехословаччині в 1939 році.

Це день тижня, коли студенти можуть трішки «побешкетувати», повеселитися, навіть прогуляти пари, але, зазвичай, у переддень такого довгоочікуваного свята всі лекції чи семінари відмінюють. Принаймні, цього завжди чекають студенти.

А згодом організують концерти, дискотеки, одним словом, гуляють до ранку.

Найкращими роками жит-

тя є студентські. Нові враження, переїзди, гуртожиток, прогуляні пари, смішні життєві ситуації, а головне – нові знайомства та друзі. Про все це захоплюється згадувати і в дорослому житті. Бути студентом – це бути почутим та побаченим, щось зробити, чогось навчитись та реалізувати себе.

Студенти мають не тільки свій характер, філософію, талант та майстерність, а ще й свою незламну позицію.

Називати себе студентом – це лише слова, а бути студентом – це стати вершником, і летіти вперед у своє світле майбутнє.

З вашим Днем, студенти! Владислав Хоров, учень групи №6

День святого Миколая

**Все затихло надворі,
Сяють зорі угорі,
Всі чекають, виглядають
Чудотворця Миколая.**

За давньою легендою, Миколай був покровителем не тільки дітей, а й мандрівників. Православні християни це свято відзначають 19 грудня, а католики трохи раніше – 6-го.

За переказами, святий Миколай народився у другій половині III століття у місті Патара у провінції Лікія (історична область в Малій Азії) у сім'ї благочестивих батьків. До глибокої старості вони не мали дітей і в безперервній молитві просили Всевишнього дати їм сина, обіцяючи присвятити його служінню Богу.

Молитва їх була почута: народився син, який при хрещенні отримав ім'я Ми-

кола, що значить грецькою «переможець народів».

Юнак виховувався під керівництвом свого дядька – місцевого єпископа. В якості покликання Микола обрав служіння Богів. Пройшовши шлях від молодшого церковного служителя до архієрея, він став архієпископом міста Мири Лікійські.

Микола відрізнявся любов'ю і співчуттям до людей, допомагав убогим і знедоленим, роздаючи майже всі гроші, що отримував. Собі він залишав тільки найнеобхідніше. За лагідність і доброту св. Миколай здобув величезну любов народу.

Напередодні 19 грудня діти згадують усі свої добрі та погані вчинки, а також пишуть листи до Святого Миколая. Дорослі ж просто сподіваються отримати якийсь подарунок, адже презент приємно отримати

кожному. Це довгоочікуваний день року, адже невідомо, що на тебе чекає – подарунок, а чи може різочка?!

Це чудове свято чекають і дорослі, і малюки. Адже в ніч на Миколая святий «розносить» подарунки та підкладає їх під подушку. Солодощі, яблука, горіхи та печиво дістається лише слухняним дітлахам. Тим, хто був неслухняним цілий рік, святий Миколай «підкладає» під подушку різочку, як попередження на наступний рік.

Існує також загадкове повір'я: якщо в переддень чарівного свята загадати заповітне бажання, то святий Миколай його обов'язково виконає. Саме доброта і віра в чудеса здатна зберігати все найдорожче в людських серцях.

В.М. Беркар, майстер виробничого навчання

Таємниці архієпископа

Передчуття чогось неймовірного і казкового, а ще аромат незамінних мандарин – напевно, таким для більшості малечі й для багатьох дорослих є наближення Дня святого Миколая. Дня, на який всі чекають, щоб поділитися своїм теплом, і не тільки зі своїми найближчими, а й з тими, хто просто цього потребує.

Історія свідчить, що Миколай жив за часів імператора Костянтина (IV ст.) і був архієпископом у Мирах. Народився у багатій сім'ї і ріс доброю і чуйною до чужої біди дитиною. Багатство, яке він успадкував від своїх батьків, святий не вважав своєю власністю, а добром, що належить усім бідним і потребуючим. Святий Миколай не чекав, щоб людина, яка щось потребує, прийшла до нього і просила допомоги, а сам шукав бідних, щоб їм допомогати. А робив це переважно так, що ті навіть не знали, хто є їхнім доброчинцем.

Священик Миколай своїм милосердям заслужив винагороду у Бога – благодать творіння чудес. Після смерті його було визнано святым. І тепер кожного року на день Ангела святого Миколая 19 грудня ми відзначаємо це, улюблене всіма, свято.

У цю ніч усі мають бути щасливі. З давніх-давен День святого Миколая святкували весело. Завчасно готували маленькі подарунки, пекли печиво, запрошували музик, скликали гостей. І, звичайно ж, чекали найголовнішого нічного гостя – Миколу-Чудотворця, запалювали свічки, молилися...

В Україні були (а, може, і досі десь є) свої

оригінальні традиції для цього дня. Наприклад, у Харкові колись влаштовували триденні святки, варили кутю та узвар, аби наступного року був хороший врожай. В Києві господарі після служби в церкві брали свячену воду і йшли кропити усе своє майно, просячи у Миколайку вберегти його від лиха. А на Поділлі першим на подвір'я повинен був вийти господар, який, годуючи худобу, вітав її зі святом. Загалом таким «показником» (так називають людину, яка першою заходить до хати чи на подвір'я) повинен бути чоловік або людина добра, здорова та хазяйновита.

На заході України прийнято було випікати особливе печиво «миколайчики» і класти його малюкам під подушки. Вважалося, що Миколай випікає для діток зірочки, які в його мішку стають схожими на нього.

Та не лише в Україні розкинув своєю щедрою рукою добродій Миколай, а і Європу та світ огорнув своєю ласкою. Тож, як зустрічають святого в різних країнах світу? Німецькі дітлахи, перш ніж лягти спати, розвішують усюди спеціальні черевички або шкарпетки, щоб святий наповнив їх подарунками. А ось для італійського містечка Сассарі цей день дуже особливий, адже Миколай вважається його покровителем. Тому 6 грудня тут відбуваються гучні гуляння, а нареченим впродовж дня усі дарують подарунки. Албанці починають святкування ще 5 грудня: до півночі вони постять і запалюють свічки, а о 12-й годині на стіл подають смажену свинину чи ягня. Святкова трапеза супроводжується привітаннями і

побажаннями: «Щоби святий Миколай допомагав тобі!». Діти в Нідерландах, готуючись до свята, чистять своє взуття і розставляють його перед каміном, димарем або дверима. Нідерландські подаруночки супроводжуються віршиками, які, начебто, написав сам Миколай. Серед традиційних дарунків малюкам: вершкові льодяники різних форм, шоколадні ініціали дитини, поросятка з марципану та інші солодощі. Деколи дітлахи кладуть трохи сіна в черевички для помічника Миколая – Америкго. За тутешніми віруваннями, святий припливає сюди з теплої Іспанії морем, а потім пересідає на білосніжного коня.

Від смерті святого Миколая минуло сімнадцять століть, тому не дивно, що ми насправді знаємо доволі небагато фактів із його життя. А ті, що нам відомі, дійшли не в первісному вигляді. Тому дослідникам життя святого Миколая завжди було важко відділити правду від легенди, що оточує постать цього доброго сивобородого покровителя дітей. Та якою б не була справжня історія святого Миколая, де б не були успадковані справжні традиції святкування знайомого усім нам із раннього дитинства свята, варто пам'ятати, що головними залишаються все ж істини, які він уособлює вже багато століть – любов до ближнього та всеохоплююче милосердя. Тому хоча б раз у рік – у переддень цього свята, згадаймо про тих, хто потребує нашої уваги і допомоги, й станьмо хоча б на мить помічниками цього великого свята.

Діана Мазур, дописувачка газети «Молодіжний вісник»

Одне з улюблених свят

Я люблю свята, як і кожна людина, особливо зимові. Свято Миколая в Україні відзначають дев'ятнадцятого грудня. Воно пов'язане з постаттю Миколая Чудотворця, який за легендою був доброю людиною та допомагав бідним. Його вшановують християни в усьому світі.

Для дітей це свято особливе, тому що в цей день вони отримують подарунки. Діти знаходять різні солодощі вранці під подушкою. Для того, аби отримати дарунок від святого Микола, необхідно бути слухняним та добре поводитися протягом усього року. Існує традиція напередодні свята писати листа Миколаю, в якому розповідати про ті подарунки, які б хотілося отримати.

День Святого Миколая – одне з найулюбленіших народних свят, до якого готувалися з особливою ретельністю та відзначали з розмахом, майже як Різдво. Люди збиралися ввечері за столом, а після гуляли селом з піснями та привітаннями. До свята пекли спеціальне печиво з медом, яке називалося миколайчиками. На мою думку, це було дуже весело.

Нажаль, у наші часи все змінилося, немає такого загального святкування Миколая, як, наприклад, новорічних свят, проте, збереглася традиція дарувати дітям подарунки та робити солодощі до Дня Миколая.

Курина Кушнір, учениця групи №12

ОЙ РАДУЙСЯ, ЗЕМЛЕ...

**Нова радість стала, яка не бувала.
Над вертепом зоря ясна на весь світ засіяла.**

Просторими засніженими шляхами, звивистими протоптаними стежинами, широкими безмежними полями та іскристо-святковими лісами, пробираючись крізь заметілі та віхоли, проникає до наших гостинних домівок

і відкритих сердець Святвечір.

Сяйво першої зорі мерехтить блискітками по сніжно-чистій скатертині, якою вкрита вся наша ненька Україна, у трепетному очікуванні народження Спасителя людства...

Особливий, незабутній та хвилюючий у житті кожного з нас, від пустотливого дитинства до мудрого сивочолого старця, цей дивовижний Передріздвяний вечір, коли душа наповнюється неперевершеною радістю за рідних, друзів, знайомих – за всіх людей. Адже саме завтра ми будемо відзначати знаменну подію – 2018 річницю від Дня народження Того, Хто взяв на себе всі гріхи людства, Хто є – Світло, Істина і Любов – Ісус Христос, Спаситель роду християнського.

Подолляни ще з давніх-давен заздалегідь дуже старанно готувалися до різдвяно-новорічних свят. Три «празники», оспівані в

щедрівці, що приходять в гості до господаря, були бажаними і довгоочікуваними в оселях українців.

До Святвечора намагалися впоратися з усіма господарськими справами та приготувати дванадцять пісних страв. Серед них обов'язково мали бути: кутя, узвар, борщ, капуньяк, риба, гриби, пироги з капустою, вареники, голубці, тушкована картопля та пісні млинці. У домі повинен панувати спокій, злагода, порозуміння та любов до ближнього, адже саме це – основа християнської віри. В Євангелії від Луки написано: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всім своїм розумом, і свого ближнього, як самого себе» (Луки 10:27).

Після Святвечора діти відносили обрядову вечерю своїм хрещеним, дідусеві з бабусяю, віншуючи щастя, здоров'я, добробут та благополуччя у домі. У храмах відправлялася святкова літургія.

- Христос рождається!
- Славимо Його!

Дзвінок лунала по гостинних домівках

одна з наймелодійніших, найвеличніших та найщиріших колядок: «Радуйся! Ой радуйся, Земле! Син Божий народився!».

З року в рік увесь християнський світ з радістю і благоговінням відзначає свято народження Ісуса Христа, Спасителя всього людства. Різдво Христове – це незвичайна історична подія, від якої починає своє літочислення нова ера.

Більше двох тисяч років тому світ повністю змінився. Саме одна Особистість, одна подія преобразили все...

Єдинородний Син Бога народжується на Землі від святої Діви Марії такою ж людиною, як кожен з нас, тільки безгрішною. Він – Сенс Життя для всіх віруючих. «Я хліб життя!.. Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя» (Івана 6:48; 8:12).

Духовна краса і чистота, дивовижна любов Христова дає нам не тільки зцілення тілесне, а й лікує душі. Саме Його Слово протягом тисячоліть мільярди людей цінують понад усе і вважають найважливішим у житті...

Н.П. Січкоріз, завідувача бібліотекою

ВІТАЄМО З НОВИМ

2018 рік — невисокосний рік, починається у понеділок за григоріанським календарем. Символ року — Жовта Земляна Собака.

Як повідомляє Ukr.Media, собака — добра, розумна і дуже віддана тварина. Але не варто забувати про яскраву вдачу, періодичну лень і нестабільний характер, — сьогодні вона може бути доброю і слухняною, а вже завтра щось вплине на її настрій, і її ставлення до людей значно зміниться.

Незважаючи на деякі труднощі, загалом наступний рік буде спокійним, особливо це позначиться на ситуації в світі і на відносинах між країнами. Кількість міжнародних конфліктів має значно знизитися. Крім цього, можна сподіватися на перемир'я конфліктуючих сторін.

Земляна Собака символізує реалізм і адекватне сприйняття того, що відбувається навколо.

А жовтий колір — колір Юпітера. Ця планета відповідає за благополуччя соціального середовища, поліпшення фінансового стану, а також за досягнення поставлених цілей.

Можна зробити висновок, що наступний рік, можливо, стане для нас початком нової епохи. Якщо комусь буде складно прийняти різкі зміни, не варто зневірятися. Не забувайте, що собака — тварина добра, тому під впливом такої покровительки навряд чи виникнуть серйозні труднощі.

Учнівський колектив від щирого серця вітає усіх із прийдешніми святами та надсилає кожному надзвичайно креативні побажання!

За вікном сніжок кружляє і ялинка миготить вогнями, щоб щасливими були монтажники ІКУ та інженери, і витой пари, як макаронів до вечері, щоб в сім'ї була хороша материнська планета і не було коротких замикань, з Новим Роком та Різдвом Христовим, МІКУшата!

Владислав Гудимчук, учень групи №39

З Новим Роком, мої друзі, вас вітаю, бажаю, щоб паяльник завжди був під рукою і тепленько було платі, і припой вам тік рікою, каніфолі відер з п'ять, щоб життя не було кислотою і кабелів цілий вагон.

Вадим Козаченко, учень групи №39

Незабаром, 31 грудня, вся б Вам побажати гострого на-Україна святкуватиме Новий строю, підсмаженого харак-2018-ий рік. Ми, 24-та група теру та свіжого погляду на кухарів, хотіли б у свою чергу життя. А взагалі усім класним привітати нашого прекрасно-керівникам зичимо триповерго класного керівника Тетяну хового щастя у Новому році. Та-Павлівну Кобилянську та на-кож хочемо подякувати викла-шого найкращого майстра ви-дачам спеціальних дисциплін, робничого навчання Любов адже без Вас ми б нічого не Михайлівну Олійник. могли і не знали, й побажа-

Дуже вдячні Вам, наші ти міцного здоров'я. Дякуємо найкращі, за те, що ми за та-за те, що терпите нас так. Дякуємо нашому директору за багату уміємо та знаємо. те, що він нас усіх, як батько, Вдячні Вам і за те, що Ви такі оберігає та застерігає. Зага-добрі і за те, що інколи свари-лом хотілося б привітати усіх те нас. І нехай Вас не хвилює працівників Вінницького МВПУ: ще один рік, що минає, адже добра вам, сили, наснаги у Но-Ви з кожним роком стаєте усе вому році!

Колектив групи №24

Вибачте нас за те, що інколи нечемно та неввічливо себе ведемо. Що ж можна ще побажати? Ми, як кухарі, хотіли

Я дуже щасливий, що можу привітати все училище з Новим роком! Бажаю вам, щоб здійснилися всі ваші мрії, щастя вам та здоров'я! Впевнений, що найгірше вже позаду. Не лише діти, але й дорослі, не-залежно від віку, вірять в диво. Особливо в цей святковий час, який починається зі Святого Миколая і закінчується Водохрещем. Емоції переповнюють людину, яка вірить в диво, що має ось-ось статися. Диво Новорічної ночі. І кожному з вас бажаю миру, добробуту та нових пере-мог! З Новим 2018 роком!

Владислав Бойко, учень групи №4

Зустріч Нового року — це дивовижна пора, завжди хвилююча і завжди радісна. Тому дозволяйте від щирого серця привітати вас з прийдешнім Новим роком та Різдвом і побажати міцного здоров'я і натхнення, здійснення надій та бажань! Зичу вам сімейного щастя, добробуту, благополуччя і Божої благодаті! Нехай рік Новий буде для вас багатим на добро, щедрим на успіхи і вдачі! Бажаю, щоб ваша праця завжди була потрібною і корисною, а успіхи — вагомими та мирними! Прийдешній рік хай буде світлим, щасливим та мирним, а Різдво Христове нехай наповнить серце любов'ю, надією і вірою! Щастя вам, подальших професійних досягнень, миру і злагоди в сім'ях. Тепла і світла у ваші оселі!

Артур Рисінський, учень групи №4

Вітаємо з новорічними святами, Бажаємо якісного зв'язку з друзями, близькими та батьками, Щоб рік був швидким, як Інтернет, Приніс багато саява й щастя на хвості комет.

Назар Базюк, учень групи №14

З Новим роком вас вітаю, Скайпу якісного бажаю, Щоб мережа не хандрила, Принесла вітань вам силу, Щоб в онуків та бабусі Все було в сучаснім руслі.

Максим Норовічук, учень групи №14

Щиро бажаємо вам у Новому році, Щоб комп'ютер ваш не зависав, особливо на уроці. Вірус «Петя» не з'явився на робочому ПК, А програми працювали, як смакують АВК. І побільше всім здоров'я, щастя, радості й добра, Успіхів вам у роботі і домашнього тепла.

Аліна Тютюнник, учениця групи №10

2018

Бажаємо всім у Новому році зведення балансу не лише на папері, а й в особистому житті. Щоб ви все встигали і на все вистачало сил та наснаги. Нехай у вашому житті буде менше стресів, перевірок та хвилювань,

А більше радощів, приємних подій і незабутніх вражень.

Анна Бенковська, учениця групи №16

В роботі успіхів шалених, в кишені папірців зелених.

Мандрівок різних до несочу (Я теж поїздить дуже хочу).

Не знаю, що ще побажати, Хоча б навчитись факс приймати, Біду легенько обійти І щастя розумом знайти!

Анна Григоренко, учениця групи №16

2018 РОКОМ!

Новий рік – веселе свято,
Вам комп'ютерів багато,
А ще більше Інтернету –
без ліміту та без меж
Дід Мороз нехай несе!

А Снігурочка, на згадку
Принесе вам терабайтну,
А, можливо, йоттабайтну
Для малюнків, кліпів, фільмів...
Флешку фірми неймовірної!

**Дмитро Тунік,
учень групи №13**

Миколай Святий іде,
Подарунки всім несе:
Моніторів вам найкращих,
Клаву – лиш сучасну,
Мишку – найспритнішу,
Пам'ять – неймовірну!
Нехай весь рік буде безлімітний,
Безперебійний та швидкий
У кожній хаті Інтернет!

Колектив групи №13

З Новим роком, кухарі!
Щастя вам та миру,
Все готово на столі –
Кличте гостей щиро!

Довго кухар готував,
Увірвався вже терпець.
Страви швидко він подав,
Й клопотам настав кінець.

Кухарі, митці ви наші,
Довгих років та віків!
Не залиште нас без каші,
Сала, солі й огірків.

Тетяна Кушнір, учениця групи №2

**Від усього серця вітаємо
вас з Новим роком та Різдвом
Христовим!**

Ці свята - найулюбленіші,
бо вони дарують надію на світле і щас-
ливе життя.

Бажаємо, щоб у Новому 2018
році у кожного з вас здійснилися
найзаповітніші мрії та реалізувалися
найамбітніші проекти.

Бажаємо вам сьогодні залиши-
ти без нагляду всі рахунки і цифри – з
ними нічого не трапиться! Пориньте
у світ звуків, запахів, яскравих фарб,
відзначте з розмахом новорічні свята і
просто отримуйте задоволення від жит-
тя!

Віримо, що Україна і українці заслу-
говують на кращу долю, і наступного
року, всім нам обов'язково пощастить!

З повагою, учні групи №12

В гарну днину, в добрий час
Із Різдвом вітаєм вас!
З вечерею святою,
З різдвяною колядою,
З Новим роком з пастушками,
З Йорданськими щедрівками,
Що голосять на весь світ,
Що Христос прийшов на світ.

Буде хай в житті багато
Позитивних вам знамень.
Хай робота в радість буде,
Хай баланс іде завжди,
Дебет з кредитом
Хай дружать,

Сил бажаєм вам, здоров'я,
Миру, щастя у сім'ї,
Хай вдаються всі ідеї,
Хай щастить вам
у житті.

Рік Новий до нас прийде,
Ще й бюджет нам принесе,
І дай, Боже, щоб у вас
Дебет з кредитом зійшлись,
Щоб доходи розростались,
А кредити зменшувались,
Щоб податки не душили,
Гроші в гаманці водились,

Результати щоб завжди позитивними були,
Щоб фінанси й оборот не пішли в круговорот,
А в порядку всі були, тільки радість вам несли,
Щоб зростали в вас зарплати, і щоб зменши-
лась квартплата,
ПДВ щоб відмінили, капітал, щоб свій створили!
Хай цей рік для вас несе
Лиш зростання грошове!

**Руслана Чухрій,
учениця групи №29**

Вітаю своїх
одногрупників з Новим ро-
ком. Бажаю вам міцного здоров'я,
добробуту в сім'ях, вдячності від
покупців за відмінне обслуговування. Хай з
кожним днем зміцнюється престиж обраної
вами професії, хай успіх та щастя будуть
вашими супутниками назавжди. Пам'ятайте,
на вас покладені відповідальні, серйозні
завдання з поліпшення економічного
благополуччя кожної родини.

**Іютова Дарія, учениця
групи №42**

Світ інтернету витісняє поштові розсилки,
Але поштові відділення допомагають отримувати
посилки.

Бажаємо отримувати (не в конвертах) достойну зарплату,
А в Новий рік повірити в чудо та стати казково багатим!

**Анастасія Жила,
учениця групи №34**

Новий рік – всіма улюблене та
очікуване свято. Він завжди несе в
собі надію на добрі зміни та віру в краще.
До цієї казкової ночі залишається
зовсім трішки. Тому хочу побажати всім
добре знати та вміти користуватися
діловим етикетом, який допоможе знайти
роботу та показати себе вихованою
особистістю. Щоб усі накази у вашому
житті давали ви, а не вам.

Нехай ваше життя проходить у ритмі,
скажіть «ні» офісу та почніть бачити кра-
су навколо себе. Не варто занурюватися
в архів справ минулого життя.

І найголовніше: пам'ятайте та любіть
свої рідних та близьких людей, будьте у
цю казкову ніч поряд з ними.

**Вероніка Самонова,
учениця групи №29**

У цю, практично новорічну пору, хотілось би
привітати усіх з двома подіями: із завершенням
першої половини навчального року та з самим
Новим роком.

У цьому році ми всі прагнули ставати кращи-
ми і хотіли чогось нового, приємного, але для
цього потрібно не так багато.

Тому, від імені усіх ІТ-ішників, у наступному
2018-му році бажаємо вам: чітких моніторів, –
щоб ви бачили лише найяскравіші зображен-
ня, якісних навушників, – щоб ви чули лише
найприємніші слова, та зручних клавіатур, – на
яких ви будете друкувати слова зі швидкістю ва-
шого фінансового зростання.

**Олексій Жук,
учень групи №10**

СПРАВЖНІЙ ЧОЛОВІК – ХТО ВІН?

Рано чи пізно ми починаємо замислюватися над тим, який же він, справжній чоловік. Дехто з нас ще в дитинстві отримує від батьків уявлення про правильні взаємини між чоловіком і жінкою, хлопцем та дівчиною, батьком та дитиною, вчителем та учнем, та про якості, якими має бути наділений чоловік.

Інші ж упродовж життя намагаються сформувати образ справжнього чоловіка шляхом життєвого досвіду і поступово перестають його ідеалізувати.

А хтось, проживши усе своє життя, так і не може дати навіть собі чітке визначення, як виявляється, такого таємничого терміну як «справжній чоловік».

Ми поцікавились у наших учнів, що вони думають про чоловічу «справжність».

Отож, яким має бути ідеальний вчитель?

На мій погляд, такий вчитель має володіти цілим набором якостей та навичок. Він повинен досконало знати те, що передає своїм учням.

Почнемо з якостей, які було б варто розвинути. По-перше, тактовність. Враховуючи те, що кожен учень – особистість, то підхід до неї повинен бути індивідуальний. Якщо подивитись значення слова «тактовність», то воно має таке визначення: уміння розуміти співрозмовника і не допускати неприємних для інших ситуацій, тобто для вчителя дуже корисно розуміти кожного учня.

По-друге, креатив. Адже, якщо вчитель не може зацікавити своїх учнів, то результат по засвоєнню інформації буде рівним самим низьким показникам.

По-третє, впевненість. Якщо вчитель впевнений у своїх діях та словах, то учні поважатимуть його. Це лише три таких основних риси, але, на мій погляд, навіть, якщо відточити їх до ідеалу, то успіх гарантований. У моєму житті зустрічався лише один ідеальний вчитель – життєвий досвід.

Звісно, що ідеал учителя у кожного студента буде свій, і можна бути певним, що той ідеал в принципі недосяжний.

Учитель – це покликання, яке повинно стати сенсом життя для нього. Учителство в сучасному світі, швидше за все, благодійність. Його головна мета – бути потрібним.

Ідеальний учитель відкриє цінність кожної дитини. Він допоможе розвинути індивідуальні якості учня, задасть напрямку розвитку, враховуючи внутрішній світ дитини. Тому, учитель обов'язково повинен знати психологію, розуміти душу дитини і вміти ставити собі запитання: «А чи завжди я правий?».

Учитель – це людина, яка в потрібний момент дає поштовх до розвитку, це той, хто розбудить сплячого до пильнування, хто примушує бути уважним, активним, живим, винахідливим.

Отже, хороший вчитель має бути зразком вихованості і культури поведінки.

**Вадим Караваяв,
учень групи №10**

Вчителі відіграють важливу роль у нашому житті. Протягом усього життя нам доводиться постійно вдосконалюватися, відповідно і тут ми знову потребуємо вчителів.

Хороший вчитель повинен бути сучасним, тобто знати сучасні тенденції того як студенти засвоюють інформацію. Повинен бути комунікабельний, знаходити спільну мову зі студентами. Педагоги нині мусять бути сучасними, як кажуть: «йти в ногу із часом». Учитель повинен вміти зацікавити учнів, тобто його урок повинен бути змістовним та цікавим.

Як я уявляю ідеального вчителя? Звичайно, це має бути ерудована людина, яка прагне чогось навчити, та бездоганно знає свій предмет.

Мені дуже приємно навчатися в нашому училищі, адже всі вчителі підходять під ці критерії, але я хотів би зазначити одного вчителя, який, крім того що майстер своєї справи, він ще й прекрасна людина, яка вміє ввійти в чуже становище та послівчувати.

Цим вчителем є Олександр Миколайович Бура. Він в мене викладає вже другий рік поспіль, і за цей час я зрозумів, що це один із самих людських педагогів, та ні разу не розчарувався в ньому та в його предметі.

Олександр Миколайович вміє подати свій матеріал так, що, яким би нудним він не був, та в результаті все буде дуже цікаво і вся група чудово засвоїть тему.

Але, будучи дуже добрим, з часом всі будуть користуватися цією добротою. Олександр Миколайович це чудово розуміє, тому він вміє у потрібні моменти бути із учнями суворим.

Я радий, що в нашому училищі є такі вчителі, яких я сміливо можу назвати «ідеальними».

**Валерій Єрошенко,
учень групи №7**

Яким повинен бути ідеальний батько?

Ніхто точно не може відповісти на це запитання, адже у кожного є своя думка з цього приводу.

Наприклад, для мене ідеальний батько це розумний, талановитий, тактовний, сильний, вихованний, спритний, сміливий, а найголовніше – цілеспрямований чоловік.

Звичайно, він має і свої слабкі сторони. Але чого точно не робить ідеальний батько, то це не лежить цілодобово на дивані з пивом і пультом.

Тато повинен бути трудівником, опорою для усієї сім'ї і вірним другом своїм дітям.

Напевно, саме таким я бачу ідеального тата.

**Христина Мельник,
учениця групи №10**

Справжній батько – це вихователь і друг, захисник і одиодумець, помічник і справжній герой.

Але головне, справжній батько, насамперед, – стратег, вже потім все інше.

На мою думку, він повинен володіти ситуацією та передбачити шляхи її вирішення.

Отже, головне правило: справжній Батько повинен готуватися до своєї ролі заздалегідь.

Трудоголіки всіх часів і народів, зарубайте собі на носі: стати справжнім Батьком – головне покликання в житті чоловіка.

Це найважливіша професія з усіх, хто б не переконував мене трудовим кодексом, а також і найскладніша. Тому як і будь-якій професії, цьому треба вчитися, іноді навіть усе життя!

**Дмитро Співак,
учень групи №10**

У кожній сім'ї повинен бути лідер, який приймає рішення, що стосуються добробуту сім'ї та інших принципових сімейних питань. Він бере на себе відповідальність і контроль за втілення їх в життя. Це, як правило, чоловік, батько.

Бути батьком – не просто. Це означає стати справжнім взірцем для своїх дітей, опорою для дружини.

Дитина повинна знати, що від будь-якої небезпеки її захистить батько. Ця впевненість зробить її сильною морально і допоможе в майбутньому житті. Адже батько не тільки буде захищати свою сім'ю, але й навчить своїх дітей захищати себе від небезпек, що трапляються в житті кожної людини.

Бути батьком – це бути справжнім чоловіком.

**Валентин Стасів,
учень групи №10**

Яким ви бачите ідеального хлопця?

У сучасному світі прагматичності і жорсткого розрахунку, романтики і джентльмени – на вагу золота. Кожна дівчина мріє про сміливі вчинки заради неї. Цукерково-букетний період, побачення, поцілунки, прогулянки під місяцем і інші атрибути романтичних комедій має організувати саме він, ідеальний хлопець.

Він неодмінно повинен бути душею компанії. Веселий, креативний, що володіє гарним почуттям гумору, легкий у спілкуванні – саме такими якостями володіє хлопець, що носить звання «ідеальний».

Кожна дівчина на інстинктивному рівні розглядає будь-якого хлопця як батька своїх майбутніх дітей. З цієї точки зору, ідеальний хлопець має заслужити, перш за все, впевненість і довіру від дівчини.

У сучасному світі ідеальний хлопець має бути успішним, впевненим у собі, шляхетним, чесним, вірним.

**Вікторія Консевіч,
учениця групи №10**

Яким повинен бути ідеальний чоловік?

Справжній чоловік повинен бути сильнішим своєї обраниці і морально, і фізично. Дівчині не потрібен «розмазня» чи хлопчик на побігеньках, вона хоче відчувати себе захищеною.

Цей пункт лежить глибоко в нашій, дівчачій підсвідомості.

Ідеальний чоловік має бути цілеспрямований, ставити перед собою мету і досягати її, як би складно це не здава-

лося. Він має розуміти, що головне, а що другорядне, і не розмінюватися на дрібниці. Має бути сконцентрованим на досягненні мети.

У чоловіка обов'язково має бути покликання, улюблена робота, кар'єра, де він зможе реалізувати свій потенціал. Представники сильної статі, які не знайшли себе, часто мають нестерпний характер.

Обов'язковий атрибут справжнього чоловіка – це розум.

На мою думку, ідеальний чоловік має проявляти турботу і бути зацікавленим у житті своєї коханої.

**Аліна Тютюнник,
учениця групи №10**

Поняття про ідеального чоловіка у всіх різне, та можна сказати, що це абстрактне поняття. На мою думку, це той чоловік, який може сам вирішити всі питання самостійно. Він обов'язково повинен бути розумним, харизматичним та вміти, як кажуть, «забити цвях у стіну». Також ідеальний чоловік повинен вміти дати всьому лад. Навіть, якщо він залишається один, він зможе сам прибрати, приготувати їсти та виконати іншу роботу по дому, а не жити у хаосі. Я вважаю, що потрібно кожному прагнути стати, якщо не ідеальним чоловіком, то хоча б схожим на нього.

**Іван Наваліхін,
учень групи №7**

На нашу думку, українські чоловіки володіють усіма рисами справжніх представників сильної половини людства. Тому ми, жінки, можемо бути спокійними за своє майбутнє!

**Над опитувальником працювала:
О.І. Ільїна, майстер виробничого навчання**

**Олексій Жук,
учень групи №10**

**Артур Рисінський,
учень групи №4**

УРОК МУЖНОСТІ

20 листопада для учнів групи №4 пройшов «урок мужності». Учні здійснили похід до військової частини А-2656.

З коротким екскурсом з життя сучасної армії ознайомились близько тридцяти майбутніх призовників.

На початку учні зустрілися з підполковником частини Константином Ігоровичем Сідорук. «Саме вам, молодим хлопцям, належить вписати нові славні сторінки в історію нашої країни», – сказав військовослужбовець.

Далі гості військової частини вирушили на масштабну екскурсію. Юнаки відвідали музей Бойової Слави, навчальні класи, подивилися, як живуть військовослужбовці, який порядок існує в казармі. Присутні були здивовані деякими побутовими речами: пілососи і величезний плазмовий телевізор в казармі справили враження на майбутніх захисників Вітчизни. Гості змогли дізнатися про харчування військовослужбовців і подивитися на денний пайок солдата. Хлопці побачили бойову техніку, приміряли зразки

сучасної військової форми і камуфляжу. Особливо велике враження на гостей частини справила стрілецька зброя. Військові разом з викладачем показали, як збирати і розбирати автомат Калашникова. Хлопчачки з «непідробним» інтересом розглядали озброєння, задаючи діючих військовослужбовців питаннями.

У свою чергу підполковник висловив надію, що після заходу молоді люди захочуть пов'язати своє життя зі Збройними силами.

Учні відзначили, що навички, отримані на уроках захисту Вітчизни, знадобляться їм у дорослому житті. «І, якщо Батьківщина в небезпеці, ми, як патріоти, встанемо на її захист», – сказав учень групи Павло Штурма.

Головна мета заходу: познакомити учнів з військовою службою, наочно продемонструвати життя і побут солдатів, надати їм можливість поспілкуватися з військовослужбовцями, розвіяти страхи і сумніви – досягнута.

**А.В. Кандибальський, класний керівник,
Є.С. Тимощенко, військовий керівник**

КРАЄЗНАВЦІ ВМВПУ

Гарною традицією стало для юних дослідників-краєзнавців Вінницького МВПУ вкотре досліджувати перлину нашої малої Батьківщини – Сабарівський лісовий масив, так зване урочище Городище. Діяльність на цій місцевості краєзнавчих гуртків «Краєзнавець» та «Подільяни» продовжується протягом 3-х років, адже сам лісовий масив є дуже цікавим, як в географічному, геологічному, історико-культурному, так і екологічному аспектах, які представлені на даній місцевості та тісно переплітаються один з одним. Таким чином, дослідження даного об'єкту дає можливість залучити учнів до різних напрямків краєзнавчої роботи.

Слід нагадати, що, починаючи з 2014 року, було здійснено перший експедиційний похід, у якому брали участь учні групи №46, які заклали першооснови роботи над дослідженням даного об'єкту. Основною тематикою тоді була історична цінність місцевості, а саме Пізньоскіфські та Старослов'янські вали.

У 2015 році вихованці історико-краєзнавчого гуртка «Подільяни», який діє на базі Вінницького МВПУ від Вінницького державного центру естетичного виховання учнів професійно-технічних навчальних закладів у рамках Всеукраїнської краєзнавчої експедиції учнівської молоді «Моя Батьківщина – Україна» за напрямком «Географія рідного краю» знову вирушили на дослідження лісового масиву. Окрім вже вище згаданих об'єктів діяльність науково-дослідницької групи була розширена за напрямком геології, так було знайдено унікальний вид гірських порід Сабаровіти (унікальний у своєму роді), а також у ході експедиції було оглянуто скелю Коцюбинського та різьблені написи на ній.

За результатами діяльності та участі в експедиції наш навчальний заклад був відзначений дипломом I-го ступеня серед ПТНЗ області.

11 листопада 2017 року наші гуртківці (тільки вже в оновленому складі) знову почали досліджувати, здавалося б уже відомий нам об'єкт, хоча сфера діяльності експедиційної гру-

пи значно розширилася.

Пошуково-дослідницька група складалася з 6 чоловік, до якої входили: Зоя Рожко, учениця групи №2, Артур Рисінський, учень групи №4, Андрій Тідкас, учень групи №4, Олександр Селезньов, учень групи №4, Назар Могила, учень групи №7, Іван Дзигаленко, учень групи №46. Кожен з учасників експедиції відповідав за свій напрямок роботи. Так, гуртківці досліджували

Пізньоскіфське та Старослов'янське городища, намагаючись віднайти залишки обпаленої глини. Проводилось дослідження та ознайомлення з видовим складом лісових насаджень даного об'єкту, адже тут є рідкісний вид берези європейської

та інших рослин. Особлива увага була прикута до екології. Так, ми взяли зразки води з ріки Південний Буг в районі Сабарівської ГЕС та в училищній лабораторії зробили аналіз і виявили рівень її забруднення, чим завдячуємо нашим біологам та хімікам Т.П. Кобилянській, та Л.І. Мельник.

Також наші гуртківці мали можливість познакомитись та поспілкуватись з представниками Вінницького обласного центру дитячого та юнацького туризму, екскурсій і краєзнавства. Василь Федорович Семелюк, методист відділу спортивного туризму, розповів про значимість і нагальну потребу збереження даного лісового масиву та закликав

наших гуртківців до співпраці з ВОЦДЮТЕК.

Дякую учасникам експедиції за корисно та з цікавістю проведений час. Маємо надію, що і цього разу наша експедиційно-пошукова конкурсна робота буде гідно представлена та оцінена на найвищому рівні.

Запрошуємо усіх бажаючих та небайдужих досліджувати свою малу Батьківщину, долучившись до історико-краєзнавчої роботи.

Бережіть природу та примножуйте її багатства!

**В.С. Кермаш, викладач суспільних дисциплін,
керівник гуртка «Подільяни»**

МОВА – НАЙБІЛЬША ЦІННІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Мова – це великий дар природи, розвинутий і вдосконалений за тисячоліття з того часу, як людина стала людиною.

У кожного народу своя мова.

Це великий скарб, який завжди треба шанувати, берегти і розумно збагачувати, не завдаючи йому ніякої шкоди.

К. Крапива

Можуть гинути села і міста, палаци й собори, буває, навіть знищують могутні держави, однак ці втрати не завжди обривають саморозвиток народів. Бо вони – лиш окремі грані їхнього життя.

Інакше з мовою, що є синтезом почуттів і роздумів, моралі й етики, мрій і діяльності людей в усіх сферах життя. Тому мова –

життєвий, який не має початку і кінця, вона невіддільна від народу – носія мови. Гине народ – гине й мова, і так само гине мова – гине народ.

Відродження української мови прийшло з творчістю великих майстрів слова: Г. Сковороди, І. Квітки-Основ'яненка, І. Котляревського і особливо Т. Шевченка. На струнах своєї поетичної кобзи він відтворив чудовий мелос української мови, пісенний її лад, багатство образних засобів.

Українська мова, за весь час її становлення як мови, пройшла нелегкий шлях. Це шлях боротьби, страждання, болю, можливо, навіть відчаю. Скільки виплакано та поховано тих, хто за неї боровся у тюрмах, хто писав твори і за це був знищений.

Але ніколи не покидала народ віра в перемогу і справедливість в те, що звучатиме рідна мова повсюди на українській землі.

Я вважаю, що патріотизм кожного з нас починається зі ставлення до своєї мови. Розуміння рідної мови має виступати поряд із розумінням рідного дому, материнського тепла, батьківської підтримки, вітчизни. Тобто мова сприймається не просто як засіб спілкування і знаряддя формування думок, а основним джерелом, що оживляє патріотичні почуття і впливає на духовно-емоційне життя людини.

Ми маємо бути вдячні Богу за те, що він подарував нам таку прекрасну мову. Серед семи тисяч живих мов українська вважається наймелодійнішою. Сьогодні у світі українською мовою розмовляє сорок п'ять мільйонів людей.

Тож бережімо і плекаймо рідну мову, наше найбільше багатство.

Тетяна Яричук, учениця групи №12

Я – європеець

Кожна людина прагне до певної мети. В когось це матеріальні блага, новий будинок чи машина, для когось – нова книга, для іншого – комунікування, нові знайомства та враження. Усе із вищевказаного має одну спільну ознаку – усі хочуть чогось нового. Але для чого? Мабуть, для того, щоб розвиватися та самовдосконаливатися або ж просто рухатись вперед, адже, як ми всі знаємо, життя – це рух.

Не є винятком і я, як і кожна людина, я теж хочу розвиватись. Розвиватись можна по-різному: вивчати багато інформації, займатись спортом, тренувати силу волі, пробувати себе у чомусь новому тощо. Можна розвиватись шляхом розширення кругозору – спілкуватись із різними людьми, відвідувати музеї, пізнавати цікаві факти. Але є один спосіб розвитку, що об'єднує все вищевказане – це подорожі. Саме подорожуючи, ви можете знайомитись із різними цікавими людьми, більше бачити, переживати гарні емоції. Врешті решт, можна подивитись на світ з іншого ракурсу!

Саме тому 29 жовтня 2017 року я вирушив у поїздку Польщею та Литвою під назвою «Я – європеець», що проводила всеукраїнська молодіжна громадська організація «Серце до серця». Першою «стоянкою» було польське місто Люблін, що є одним із найближчих до України польських міст.

Разом із екскурсійною групою я відвідав старе місто, видатні історичні місця та Королівський замок, який є однією із найстаріших будівель Любліна і має важливе значення у становленні польської держави.

Після цього наша група мала найдовшу подо-

рож за всю поїздку – з міста Любліна до Вільнюса – столиці Литовської республіки. Там ми мали можливість ознайомитись з устроєм країни «зсередини». Я відвідав Міністерство закордонних справ Литовської республіки, Сеймус та Вільнюський університет. Віце-міністр закордонних справ Литви Дарюс Скусявічюс привітав українську делегацію та зазначив, що українці та литовці мають спільну історію, культурне надбання та прагнення до свободи і незалежності. Також ми побачили, що таке європейська освіта – це всебічна підтримка студентів та мотивація їх до навчання. Дійсно, там хочеться навчатися. Відвідавши Литву, ми зрозуміли, що таке амбіції, що треба зробити для євроінтеграції нашої країни і, що ми на правильному шляху.

Після цього ми вирушили до столиці Польщі – Варшави, де відвідали стару та нову частини міста, різноманітні установи політичного і мистецького значення. Ми зрозуміли, що в європейських країнах нас дійсно поважають, більше того, – нас чекають тому, що ми є народами зі спільною історією і планами на майбутнє. Разом зможемо все – ось дивіз, якого варто притримуватись!

Дійсно, саме завдяки подорожам можна розширити свій кругозір. Можна дізнатися більше з історії, вивчити мову, знайти нові знайомства та гарні враження. Що ж я отримав під час цієї подорожі? Гарні знайомства з великою групою приємних людей, доповнену книгу життєвих історій, перспективу співпраці, а головне – час, проведений не дарма. Розвивайтесь, вчіться, самовдосконалюйтесь, подорожуйте, адже одне без іншого неможливе.

Ярослав Іваніщев, учень групи №39

Україна – це серце Європи!

Україна є центром і справжньою душею Європи. Такого висновку дійшов відомий італійський журналіст Паоло Руміц після тривалої подорожі уздовж східних кордонів ЄС. Упродовж місяця в розлогіх репортажах на шпальтах видання «La Repubblica» він знайомив читачів із «Іншою Європою», котру наразі не знайдеш у туристичних путівниках на Заході. Під час цієї подорожі журналіст відкрив для себе та для всієї Європи Україну – неповторну та незабутню, чудову та вражаючу.

«Україна в моїй уяві – як «тепла мати», тому що ця країна дуже привітна. Там завжди горить домашнє вогнище, і потім цей надзвичайний зв'язок зі своїм корінням, із рідною землею...», – пише Паоло. І справді, де ще можна знайти в Європі привітнішу та гостиннішу країну з людьми, які мають велике відкрите серце і любов та вірність своїй Батьківщині.

Україна – це уособлення усієї Європи. Вона увібрала в себе архітектуру міст, спосіб життя людей, відпочинок з «Європейським розмахом», але в той же час залишилась унікальною. Колорит, менталітет, звичаї, традиції, обряди – все це передається з покоління в покоління.

Україна залишається привітною і толерантною до будь-яких туристів та іноземців, чого вже давно не побачиш у Європі. Українці – найтрудолюбивіша нація з усіх. «За моїми спостереженнями, Франція та Україна – це як два великих села у Європі, два центри з багатого сільськогосподарської культурою. Український мешканець села, як і французький селянин, не просто гордий – він щасливий жити і працювати на землі. Як на мене, це велике надбання держави. І якщо Україна розпродасть свої землі, тоді всі ми будемо обдурені», – зауважив Паоло Руміц.

А й справді, якщо замислитись, то Україна може прогудувати мало не всю Європу завдяки своїм родючим землям, трудолюбивим рукам селян та завзяттю і наполегливості кожного фермера та землевласника.

Попри політично-економічні проблеми, в культурному плані Україна давно заслуговує бути повноправним членом євроспільноти, вважає пан Руміц. Адже він, італійський громадянин, почувався тут, як удома, а, значить, це також його рідний європейський дім.

Ми маємо пишатись тим, що про Україну говорять на світовому рівні. Їй приділяють увагу, допомагають, співчують, вихваляють. І ми із впевненістю можемо вважати Україну серцем Європи.

В.В. Вінярська, майстер виробничого навчання

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ДИЗАЙНЕРІВ ТА АНІМАТОРІВ

Переглядаючи календар святкових дат, випадково натрапила на «Міжнародний день дизайнерів та аніматорів»

Свято це традиційно відзначають 3 грудня. Дата обрана не випадково. Саме цей день, єдиний в році, починається із символів 3D (3 December). Ідея цього свята з'явилася у 1998 році в американській компанії Alias, яка пізніше ввійшла до компанії Autodesk. Якщо спочатку святкування стосувалося тільки творців 3D-графіки, то поступово воно поширилося на усі галузі комп'ютерного дизайну.

Професія дизайнера, аніматора вимагає вміння працювати з комп'ютером і глибоких знань у спеціалізованих програмах

навчаючись за професією «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення». Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення – це висококваліфікований робітник, який вміє не тільки працювати з офісними додатками (текстовим редактором, електронними таблицями, базами даних, графікою, презентаціями), а й є технічним фахівцем в області інформаційних технологій.

Навчальний заклад може пишатись своїми вихованцями. Так, чарівні представниці групи №10 Христина Мельник та Дар'я Курбатова, протягом навчання неодноразово брали участь у міжнародному конкурсі Web-дизайну та комп'ютерної графіки серед студентів та учнів, який проводить Вінницький

для анімації та графіки. Тим, хто хоче знайти себе в області дизайну, комп'ютерної графіки, необхідно володіти навичками роботи у таких програмах, як Photoshop, Illustrator, 3ds Max, програмах для створення веб-сторінок (Dreamweaver) та ін.

В училищі такі знання можна отримати,

національний технічний університет, та займали призові місця. У XV Міжнародному конкурсі із Web-дизайну та комп'ютерної графіки серед студентів та учнів Дар'я Курбатова посіла I місце у номінації «Краща 2D-векторна графіка», а Мельник Христина – II місце. У XIV Міжнародному конкурсі із Web-дизайну та комп'ютерної графіки серед студентів та учнів Дар'я Курбатова посіла II та III місця у номінації «Краща 2D-векторна графіка».

Якщо твоя душа прагне зробити навколишнє середовище людини красивим, комфортним, а також радувати людей своєю роботою, тоді професія дизайнера – саме для тебе. Але пам'ятай, що дизайнеру треба дуже багато знати, та крім теоретичних знань, потрібно мати почуття смаку, краси, творчий політ фантазії і волю, щоб усе це втілити у життя. В навчальному закладі ти отримаєш знання та навички, які стануть фундаментом у твоєму житті, а будуватимеш своє майбутнє ти сам, по цеглині докладаючи нові знання та вміння, будуючи свою професійну кар'єру.

Н.А. Колесник, майстер виробничого навчання

Ассоль з Вінниці

Людина цінна лише тим, що залишає після себе. Олександра Бурбело прожила надто коротке життя. Проте усім нам залишила своє палке, ніжне слово.

Її, Олександрю Бурбело, як виняток, посмертно прийняли до членів Національної Спілки письменників України.

Уперше в Україні за підтримки Національної Спілки письменників, місцевої влади з грудня 2016 року засновано щорічну літературно-мистецьку премію журналу «Вінницький край» імені Олександри Бурбело «Струна на арфі України» та зорганізовано щорічний конкурс на кращу поетичну і прозову публікацію для творчої молоді віком до 16 років.

20 листопада в рамках вечора пам'яті, присвяченого Олександрі, віншували нагородами понад двадцять молодих талановитих поетів України.

Відвідали захід і учні нашого навчального закладу. Для юної зміни — це гідний приклад. Молода талановита поетеса Олександра Бурбело за неповні 16 років написала десять книжок, які перекладені іноземними мовами, була неодноразовим переможцем літературних Всеукраїнських та Міжнародних конкурсів, в її портфоліо більше п'ятдесяти грамот, дипломів, подяк та сертифікатів.

За поему «Іван Сірко» учениця школи №26, Олександра Бурбело, виборола гран-прі.

Так, як вона любила життя, без краплі нарікань і скарж, цьому треба вчитися. Так, як шанувала і пишалась своєю країною, — у цьо-

му величезна заслуга виховання її батьків, кандидатів технічних наук, які нині є волонтерами у зоні АТО, та вчителів:

...Україна, неначе з раю,
Для нас усіх дарована вона.
Такої, як вона, ніде немає...

— пише поетеса у вірші «Молитва за Україну».

Вона натхненно чекала змін на краще у власній країні. Сьогодні патріотизм комусь здається пафосом, комусь зайвим, а декому й незрозумілим. Однак, факт залишається фактом: патріотів у десятки та сотні разів менше, ніж тих, хто щось конкретне робить для своєї країни. Вона — писала. Посмертно видані книги «Золота росинка», «Перемога над Синіми водами», яка отримала відзнаку «Козацької балачки». На вірші молоді поетеси написана музика Сергієм Браїлянцем та Ігорем Шубертом.

Наскрізною ниткою через поетичні твори Олександри Бурбело проходить образ Ассоль і «Пурпурових вітрів». Та її заповітна мрія: щоб рідна земля пишалась плодами праці своїх людей, щоб її доля та краса не були понівечені.

Україно! Свята наша доле,
розквітай нам на щастя...

Гарне починання, започатковане нашими небайдужими до творчої молоді письменниками, повинно жити у віках. Отож, у навчальній програмі з української літератури для 5-9 класів середньої школи по всій Україні вивчатимуть твори вічно молоді поетеси Олександри Бурбело.

Н.А. Андрійчук, бібліотекар

НАТХНЕННОЇ МУЗИКИ

ТВОРЕЦЬ ШЕДРИК, ШЕДРИК

О, музико, благословенна будь!
З тобою я ніколи не прощався,
У дні журби та у часи спокут
Тобою кожен ранок починався.
Об тебе розбивалися віки,
Як списів рій об шоломи черлені,
Брини й сьогодні — чисто і
знаменно
Із витоків прадавньої ріки.

У темпі гучного алегро пролітають роки, десятиліття, століття, розпорошуючи у безмежному історичному просторі незначні події, маловідомі факти...

І лише все величне просіюється через сито часу та залишається у пам'яті світу назавжди...

Яка багатогранна, витончена і неосяжна, як безмежне зоряне небо, музика світу! Скільки яскравих світил спалахувало та сяяло на музичному небосхилі! І серед них — великий український композитор, славний син Подільської землі, знаний в усьому світі, воістину народний співець, славетний пісняр-взірець та мелодійний соловейко української землі, творець натхненної музики — Микола Дмитрович Леонтович.

Його талант і безмежна любов до української пісні проявляються ще у семінарські роки, тоді ж побачили світ його перші обробки: «Ой-за гори кам'яної», «Ой піду я в ліс по дрова» та «Мала мати одну дочку».

У найбільш плідний, тульчинський, період творчості М. Леонтовича з'являються такі знамениті хорові обробки, як «Козака несуть», «Пряля», «Піють півні», «Женчикоч-бреничок» та інші.

У Києві композитор наважується розширити звичні для нього жанрові межі обробки народної пісні, звертаючись до цілком оригінальних авторських творів. Так народжуються відомі хори «Льодолом» та

«Літні тони» на слова Г. Чупринки, «Легенда» на слова М. Вороного та «Моя пісня» на слова К. Білиловського.

Кожний етнос, кожна нація вирізняється у світі своїми особливими ментальними рисами, найяскравіше втіленими у самобутніх, унікально-неповторних матеріальних витворах духу. Для України — це, насамперед, три доміанти — вишиванка, писанка і пісня. За цими ознаками нас легко впізнати у загальнолюдській сім'ї. Якщо виокремити таке поняття, як пісня, то, попри всі численні скарби нашого фольклору, які сьогодні ми тільки-но почали по-справжньому нести у світ, людям інших культур, найбільш відомим є «Щедрик» — і саме «Щедрик» Миколи Леонтовича.

У галереї «АртШик» відбулося урочисте закриття флешмобу #Щедрик100, присвяченого 100-річчю першого виконання всесвітньовідомої української пісні «Щедрик» в музичній обробці Миколи Леонтовича.

Всього у флешмобі взяли участь понад 170 колективів і виконавців, котрі заспівали і заграли «Щедрик» на різних інструментах. Учасники й керівники колективів, які підтримали пісенну акцію, приїхали на урочисте закриття флешмобу до міста Вінниці.

На території історико-культурного заповідника «Буша» відбувся пленер скульпторів, присвячений творчості Миколи Леонтовича.

Музика Леонтовича — це милозвучна пісня українського народу, в якій, сповнена віри, надії і любові, його багатостраждальна душа, а також невимірний порядність, чистота і духовність, неперевершений, неосяжний і незбагнений світ емоцій та вражень, барвіста палітра почуттів та жаги до життя...

Тетяна Жила, учениця групи №10

Натхненної музики творець

Полонив чарівністю, правдою життя,
Світлістю душі і думки чистотою —
Славний син Подільського буття
Музикою світлою, рідною й простою...

Українським соловейком величає світ,
Славетного земляка із нас кожен знає,
Хорової музики наш весняний цвіт,
І Літургії голос крізь віки лунає.

Співець Поділля — син неньки України,
Наш Леонтович, наш пісняр-взірець,
Безцінний скарб своєї Батьківщини
Та музики натхненної творець.

Лунає «Щедрик» в новорічні свята,
«Зашуміла ліщинонька» і «Дударик».
Прославляє століттями українського брата
Цей музики світу незгасний ліхтарик.

Н.П. Січкорізі, завідувача бібліотекою

Невзаємне кохання

Я знову самотня, без тебе блукаю,
І поглядом ніжним тебе я шукаю,
В душі лише біль, а на серці — печаль.
Ми разом не будем... Я знаю... А жаль!
Коли тебе бачу — в душі аж тремтить,
В очах сльоза болю й розлуки бринить.
Мабуть, це кохання мене ув'язнило,
Тебе я любитиму, люблю й любила...

Більше не буде...

Із нами все зрозуміло,
Чогось більшого вже не буде.
Кохання наше погоріло,
Згасло і більше не буде...
Кохання, яке вирувало,
Погасло і ніби не було.
І лиш серце плаче тихенько,
І біль минає по-маленьку.
Так хочеться усе забути,
Цю бурю тихо перебути,
Щоб біль нестерпний вже минув,
Що спогади усі згорнув,
І викинув куди подаль,
Бо ж жити нам потрібно далі...

Карина Кушнір,
учениця групи №12

Цінуй життя

Радій народженню Христа —
Відома істина й проста:
Він шлях тернистий протоптав,
Гріхи на себе людства взяв.
Для тебе створений Ним світ,
У небі — ластівки політ.
Дні промайнуть в нове буття...
Ти ж над усе цінуй життя,
Надії промінь не втрачай,
Дітей добро творить навчай,
Родини шлях щоб вік зорів, —
Цінуй життя своїх батьків.
Любов у серці розквітай,
Весною в гості завітай,
Стежину дому не марнуй,
Життя коханого цінуй.
Прожиту мить не повернеш,
Відомі істини збагнеш:
Час втрачений — без вороття,
Ти мудрим будь — цінуй життя.
У долі принцип вірний є:
Все бумерангом віддає.
Кричать роки до забуття:
Цінуй, цінуй своє життя!

Н.П. Січкорізі, завідувача бібліотекою

Лебедине кохання

У небо білі постаті злетіли.
Один, два, три, чотири... Дев'ять пар.
Підняли усі разом сильні крила,
Набрали швидкість, — линули до хмар.

Пернаті в теплий край помандрували,
Щоб люту зиму перебути там,
Міграції такі довготривалі
Нелегко переносити птахам.

Витає подруга із лебедем удвох,
У парі з вірним у любові долетить.
Якщо не стане сил, підставить він крило
І допоможе пережити важку мить.

Долати шлях неважко молодим:
Політ, пригода, грація, азарт...
Та звична процедура ця старим,

Хоч пам'ятають і вони свій старт.

Все рівномірно, плавно, без змагань —
Так птахи вереницею летять —
Природньо, гармонійно, без вагань
До цілі швидше трапити хотять.

Хто їм дороги напрямком вказав?
Чи компас вони мають при собі?
Господь Свому творінню розум дав,
І всі шляхи намалював ясні.

Півроку житимуть птахи на чужині...
А хто весною повідомить їм про час?!
Там в Африці незмінно проживуть в теплі,
Але піднімуться і полетять до нас.

Премудрість Бога справді є велика,

Бо дав Він всім в закладах буття
(Чи пташці чи комарику безліким)
Прекрасні й надто точні відчуття.

Тож, знають лебеді, коли летіти, —
Вітчизна кликне їх в свої сади.
Розстане сніг і лід почне рідіти,
І птахи спрагнуть талої води.

Нащадків знову треба їм привести
(Нічого дивного у цьому тут нема),
Свою любов у світ спішать принести,
Кому із милим нестрашна зима.

Крило надійне лагідно тріпоче,
Підтримає і щиро пригорне...
Кохання ніжне так душу лоскоче,
Що серденько спокійно не засне...

І.О. Колодкіна,
майстер виробничого навчання

ФУТБОЛЬНИЙ «БЛОКБАСТЕР»

10 листопада офіційно відкрився футзальний сезон 2017 – 2018р. матчем за Суперкубок міста Вінниці з футболу між командами МФК «Володимир» (сmt. Тиврів) та МФК «Сатурн» (сmt. Вапнярка), де в запеклій боротьбі переміг МФК «Сатурн».

Для футзальної команди ДПТНЗ «Вінницького МВПУ» (МФК «ВМВПУ») важливим був суботній день, 11 листопада, коли розпочинався перший тур Чемпіонату міста Вінниці з футболу, який проходив в СК «Вінниця». Заявку на цей чемпіонат, у другу лігу, подали аж 17 команд, в тому числі і ми – МФК «ВМВПУ». У порівнянні з минулим сезоном 2016 – 2017р. було заявлено тільки 12 команд, тож цьогорічний Чемпіонат міста передбачає величезну кількість цікавих ігор та непередбачуваних результатів.

Основний склад МФК «ВМВПУ» як завжди набраний із учнів нашого навчального закладу. Знайомтесь, голкіпер – Максим Єлісеєв, учень групи №41; польові гравці: Володимир Гончарук, Максим Херсонюк, Назарій Чернявський, учні групи №4, Мустафа Теке, учень групи №17, Олександр Буренко, Олек-

ший тур) між МФК «Куба» та МФК «ВМВПУ». Перша половина гри проходила досить нервово та з високим рівнем боротьби у центрі поля, але два забитих голи під кінець першого тайму надали впевненості нашим хлопцям, і в другій половині гри МФК «ВМВПУ» дотис команду суперника, забивши ще чотири голи. Але потрібно віддати належне команді суперника, яка змогла забити м'яч престижу. Рахунок матчу: 1-6, перемогу отримав МФК «ВМВПУ», а забитими м'ячами відзначились: Дмитро Підгаєцький, який оформив хет-трик, та Євгеній Вергелес, який відзначився дублем, а Владислав Бондаровський забив один гол.

Сучасний футбол – це гра швидкості і фантазії.

Валерій Васильович Лобановський

18 листопада відбувся другий тур Чемпіонату м. Вінниці з футболу, де зустрілися МФК «ВМВПУ» та МФК «Інтеграл». МФК «ВМВПУ» зібрався завчасно до гри, а от МФК «Інтеграл» прибув із запізненням та мав великі проблеми, пов'язані із практично відсутньою лавою запасних гравців. Цей фактор надав нашій команді великої впевненості, і ми з легкістю забили перший м'яч, чим відзначився Олег Сулима. Але згодом ця впевненість переросла у самовпевненість, і досвідчені гравці МФК «Інтеграл» почали користуватися цим, виходити у досить швидкі контратаки, і до кінця першого тайму зрівняли рахунок.

У перерві матчу відбулась серйозна розмова, і гравці МФК «ВМВПУ» вийшли у другий тайм бойовим складом та з шаленим налаштуванням на гру. Притиснувши суперника до своїх воріт, Владислав Загробський забив неймовірної краси гол, перекинувши елегантним «парашутом» м'яч через голкіпера суперника.

Гравці МФК «Інтеграл» не збирались так легко програвати і в певний момент другого тайму скористались зміною наших гравців та знову зрівняли рахунок матчу. Рівень напруги та боротьби матчу зростає, жодна з команд не хотіла поступатись, але фактор довгої лави запасних нашої команди зіграв свою роль, і під кінець матчу гравці нашої команди виглядали набагато свіжішими та змогли двічі відзначитись у воротах суперника. Забиті голи – на рахунок Олександра Кулика і Дмитра Підгаєцького. Результат матчу: МФК «ВМВПУ» 4 – 2 МФК «Інтеграл».

За результата-

ми перших двох турів МФК «ВМВПУ» зайняв перше місце з 10-ма забитими та 3-ма пропущеними м'ячами.

Біль минає, а слава триває вічно!

Джорж Бест

Третій тур, 25 листопада, – важлива гра з надзвичайно складним та не поступливим суперником: МФК «Інтер+». Цій грі передувала ряд проблем нашої команди МФК «ВМВПУ»: виснаження ряду ключових гравців, які були задіяні в інших турнірах та декілька травмованих. Початок гри проходив у рівній боротьбі, але в середині першого тайму в ворота МФК «ВМВПУ» влетіли два неймовірних м'яча, дві швидкі і схожі атаки зламали хід гри. Головний тренер, Роман Володимирович Моргун, намагався своїми підказками та корективами змінити хід гри, але команда МФК «Інтер+» в той день була на «куражі» і під кінець першого тайму забила ще двічі.

У перерві головний тренер підбадьорював та налаштував хлопців на бій у другому таймі, але сили були не рівні. Ми мали кілька гарних моментів, однак м'яч зрадницьки не влітав у ворота суперника, везіння було не на нашому боці.

Команда суперника «взяла» м'яч і разом із ним гру під свій контроль, і до кінця гри забила ще двічі у ворота МФК «ВМВПУ». Втім, коротка лава запасних, надскладний суперник та банальне невезіння – це основні фактори слабкої гри, а особливо такого жакливого програшу: МФК «Інтер+» 6 – 0 МФК «ВМВПУ».

Я ніколи не відрізняв поразок від перемог. Це нерозривний процес.

Валерій Васильович Лобановський

II ліга Чемпіонату міста Вінниці з футболу набрала свого ходу 2 грудня. Четвертий тур, матч між МФК «Володимир-3» та МФК «ВМВПУ», гра з наддосвідченим суперником, який зіграв далеко не одну складну гру. З перших хвилин матчу наша команда МФК «ВМВПУ» взяла під контроль м'яч та не давала супернику жодної можливості навіть наблизитись до наших воріт. У першій половині гри ми провели два чудових м'яча у ворота суперника. Молодість та надвисока швидкість переважали досвід. Під кінець тайму МФК «Володимир-3» відвів гру від своїх воріт та мав декілька нагод забити гол, але фортуна повертала нам борги за попередній матч.

На перший погляд, здавалося, що другий тайм стане для нас легкою прогулянкою, але тренер Роман Володимирович налаштував нас, що суперник дасть бій у другій половині гри. Так і сталося, шалений пресинг, неймовірна мотивація суперника від МФК «Володимир-3» не давали нам і голови підняти. Відчувши, що у суперника пішла гра, ми взяли хвилину (тайм-аут), щоб поновити сили та змінити тактику, але це нам не допомогло.

Суперник продовжував тримати швид-

кий темп гри із високим пресингом та почав грати в наджорсткій манері, а також створював тиск на бригаду арбітрів. Високий градус та нервовість гри спонукали команди до великої кількості помилок і, скориставшись цим, МФК «Володимир-3» з розіграшу кутового, забиває гол у наші ворота. Після цього голу ми також почали відповідати супернику його ж грою, тому зав'язалася справжня чоловіча непоступлива боротьба. В одній з контратак ми змогли забити третій м'яч, тому рахунок став 3:1 на користь МФК «ВМВПУ». Та суперник навіть не збирався здаватись і грав із пекельним вогнем в очах, а згодом необачно вишикувана «стінка» під час штрафного удару призвела до другого пропущеного м'яча в наші ворота.

І знову тиск на бригаду арбітрів та неприємні, грубі підкати з боку суперника, а в певний проміжок часу здавалося, що свисток арбітрів звучить тільки в один бік – проти нас. Два десятиметрових удари в наші ворота мали надломити наш дух, але чудова гра нашого голкіпера у першому моменті та удар повз ворота у другому – від суперника – тільки мотивували нас на хорошу гру. І знову чудова комбінація від нашої команди і – м'яч у воротах суперника. І в цьому матчі стало все зрозуміло, перемога 2:4 на користь МФК «ВМВПУ». У той нервовий вечір двома дублями відзначились: Владислав Загробський у першому таймі та Ашот Гукасян – переможцями у другому.

Велика самовіддача гравців, агресивна поведінка суперника, грубі підкати, удари по ногам, неймовірні хвилювання, справжня чоловіча гра, величезна кількість помилок з боку суддів та чотири голи... – таким запам'ятався другий тайм матчу між МФК «Володимир-3» та МФК «ВМВПУ», а глядачі на трибунах пережили неймовірну театральну драму, що відбувалася на футбольному полі.

Професійний футбол подібний до війни. Той, хто поводить себе дуже правильно, програє.

Рінус Міхелс

Таких чотири непередбачуваних гри провела наша команда, які подарували багато вражень, емоцій та незабутніх моментів, а також отримала для себе неоціненний досвід. За результатами перших чотирьох турів МФК «ВМВПУ» займає четверте місце серед 17-ти команд II ліги Чемпіонату міста Вінниці з футболу з 14-ма забитими та 11-ма пропущеними м'ячами.

Чемпіонат міста Вінниці з футболу продовжується. Тож, шанувальники цього виду спорту, приходьте на матчі, які відбуваються кожної суботи в СК «Вінниця» та підтримуйте свою улюблену команду. А всім хочемо побажати міцного здоров'я, дотримуватись здорового способу життя та займатися спортом.

**М. А. Домінов, майстер виробничого навчання групи №39,
Р. В. Моргун, головний тренер**

сандр Кулик, учні групи №23, Владислав Бондаровський, Євген Вергелес, Ашот Гукасян, Антон Керпань, Дмитро Підгаєцький, Олег Сулима, учні групи №42, Андрій Пустовий, учень групи №44, Віталій Голубенко, учень групи №45, а також досвідчені гравці: Владислав Загробський – випускник ДПТНЗ «Вінницького МВПУ» 2015р., Михайло Артурович Домінов – майстер виробничого навчання групи №39, Олександр Миколайович Бесараб – у минулому професійний гравець, а зараз тренер-викладач з футболу обласної ДЮСШ Блохіна та Беланова, тренерський штаб: Роман Володимирович Моргун – головний тренер, Олексій Миколайович Грабенко – другий тренер.

11 листопада відбулась перша гра (пер-

Моє захоплення – стрільба

Спорт стає засобом виховання тоді, коли він є улюбленим заняттям кожного

В.А. Сухомлинський

Кульова стрільба – один з підвидів стрілецького спорту. На відміну від інших видів спорту, де спортсмени зустрічаються у поєдинках один на один, стрілець веде найтяжчий бій – бій із самим собою.

Тут важливо уміти опанувати своїми емоціями, продемонструвати все те, чому ви навчилися на тренуваннях, і показати весь свій набутий досвід.

Я займаюся в секції з кульової стрільби. З дитинства мені подобалося стріляти у парку в тирі. Так дитяче захоплення переросло в бажання займатися професійно. Під час навчання у дев'ятому класі я почала відвідувати секцію зі стрільби в ПДЮ. Весь свій вільний час я віддаю тренуванням і вивченню нових вправ.

У 2016 році я зайняла призове місце, і мене взяли в команду збірної області. Неодноразово я брала участь у змаганнях на Кубок України, Кубок Поділля, за що отримала нагороди, медалі.

У нашій збірній є бронзовий призер Паралімпіади в Ріо – Олексій Денисюк, який раніше був переможцем Кубків світу 2015-2016 р.р. та рекордсменом планети з кульової стрільби.

Мій тренер, майстер спорту міжнародного класу, Д.Ю. Мустафаєв – приклад відданості своїй справі.

Запрошую всіх бажаючих займатись цим видом спорту, оскільки він організовує, дисциплінує, вчить зосереджуватись на справі, яку ти робиш із захопленням.

Ольга Вязнікова,
учениця групи №42

Здоров'я – найвища цінність людини

Головним скарбом життя є не землі, що ти завоював, не багатства, що у тебе в скринях... Головним скарбом життя є здоров'я і, щоб його зберегти, потрібно багато що знати.

Авіцена

Чи задумувалися ви коли-небудь над тим, що в привітанні людей закладене побажання один одному здоров'я? Напевне, це тому, що здоров'я для людини – одне з основних цінностей. Але, на жаль, ми починаємо дбати про здоров'я лише тоді, коли його втрачаємо. Хочеться навести слова академіка К.М. Бикова: «Біда наша в тому, що ми вперше задумуємося про своє здоров'я тільки в тому випадку, коли втрачаємо його, коли вже «зламаний» механізм і потрібно подумати про його відновлення».

Правда про енергетичні напої

Якщо ви заряджаєтеся енергетиком, купленим по дорозі на навчання, знайте, – це погана звичка. Тривале споживання напоїв, що бадьорять, у значних кількостях проти-показано абсолютно всім. Наслідки передозування: підвищення артеріального тиску і навіть гіпертонічна хвороба.

Змішувати напої, що бадьорять, в коктейлях лікарі також не рекомендують: енергетик з міцним алкоголем – це подвійний удар по печінці і серцю.

Кофеїн, що міститься в енергетику, викликає тахікардію, збільшення частоти серцевих скорочень. У свою чергу, алкоголь розширює судини, викликаючи ще більшу тахікардію. Щодо печінки, вона здатна справитися з чимось одним. В Європі, зокрема в Данії, Норвегії і Франції, продаж енергетиків дозволений тільки в аптеках.

Чіпси – користь чи шкода

Чіпси (англ.chips) – легка закуска, тонкі скибочки картоплі чи інших коренеплодів, обсмажені в олії. Вважається, що چیпси випадково придумав індіанець за походженням

Джордж Крам 24 серпня 1853 року, працюючи шеф-кухарем фешенебельного готельного ресторану. За легендою, одним з фірмових рецептів ресторану була «картопля фрі». Одного разу на вечері залізничний магнат повернув смажену картоплю на кухню, покаржився на те, що вона «занадто груба». Шеф-кухар, Крам, вирішив пожартувати над магнатом, нарізати картоплю буквально паперової товщини і обсмажити. Втім, страва сподобалося магнату та його друзям.

У چیпсах є майже все, чого не повинно бути в їжі.

1. Чіпси – з числа найбільш небезпечних продуктів: за останні 25 років вміст солі у них майже подвоївся. А надлишок солі в раціоні перешкоджає нормальному розвитку кісток.

2. Оскільки їх смажать у фритурі, то вони обов'язково містять канцерогени, що стають причиною онкологічних захворювань, вражають нервову систему, призводять до безпліддя.

3. Для поліпшення смаку в چیпси додають ароматизатори і підсилювачі смаку, для хорошого хрустоту і правильної консистенції – спеціалізовані емульгатори, для збереження – консерванти.

4. Під час технологічної обробки олій, відбуваються зміни у структурі молекул вищих ненасичених карбонових кислот та їхніх залишків у жирах. А саме: цис-ізомери перетворюються на транс-ізомери та негативно впливають на будову клітин організму. А гідрогенізовані жири призводять до збільшення рівня холестерину в крові, що підвищує ризик інфарктів та інсультів.

5. Вчені довели, що вживання چیпсів викликає гастрит і виразку шлунку. Від چیпсів з'являється целюліт.

За матеріалам Інтернет-ресурсів підготувала В.О. Капітанчук, викладач математики

СПАРТАКІАДА 2017-2018 – вдалий старт

Настільний теніс і шахи, вже вкотре, є тими видами спорту, які розпочинають щорічну Спартакіаду серед ПТНЗ області. Традиційно у цих змаганнях бере участь найбільша кількість команд навчальних закладів ПТО з усіх кінців нашої області (близько 30-ти).

Тому дуже важливо гарно стартувати для того, щоб претендувати на високе місце у загальному заліку. Ось і у цьому навчальному році наші тенісисти і шахісти добре впоралися з поставленим завданням. З настільного тенісу у нашу скарбничку зараховано два призових місця: III місце вибороли дівчата: учениця групи №16 Анна Кравцова та учениця групи №33 Сніжана Сайгушева, а II місце за юнаками: учнем групи №35 Владом Нікрасевичем та учнем групи №23 Олександром Буренком.

Наші спортсмени змагалися з багатьма суперниками, йшли впевнено до перемоги, демонструючи високотехнічну гру. Усі команди були досить сильні, усі прагнули першості. Але це спорт, перемагає найсильніший. Кажуть, стабільно високі результати – це ознака професіоналізму. Можна вважати наших тенісистів професіоналами, адже, виступаючи у цьому ж складі минулого року, вони також досягли високих показників: дівчата вибороли I місце, а юнаки – III.

Також слід відмітити досить хороший виступ нашої збірної з шахів. Тут ми вибороли хоч і не призові, але почесні місця (якщо брати до уваги те, що всього учасників було більше ніж із 25 училищ). Учні групи №7 Валерій Єрошенко (до речі, виграв 5 турів з 5 можливих) та Назар Могила посіли V місце. Учениця групи №16, Анна Кравцова, та учениця групи №8, Анастасія Ковальчук, посіли VI місце. Ми пишаємося, що у наших стінах навчаються такі талановиті діти, і знаємо, що вони стануть успішними людьми.

Тренуймося та перемагаймо!

В.В. Петелько, керівник фізичного виховання

Думайте про здоров'я сьогодні, завтра буде пізно!

Куріння гасить в жінці священний вогонь материнства і запалює в ній пекельне полум'я повільної смерті. Цигарка в руках жінки – те ж саме, що і мертва дитина.

К.Мадей

Молоді дівчата в наш час належать своїй звичці – курити, вони бажать виглядати розкутими та незалежними. Пояснюють, що це модно, круто, стильно. Вони не здогадуються про те, яким згубним може виявитися дане захоплення саме для організму жінки. Сьогодні вони молоді, красиві, перспективні, енергійні, стильні, ідуть в ногу з часом та своїми звичками, а завтра від їхньої краси залишаться лише спогади. Від куріння шкіра стає сірою і тьмяною, втрачає свою пружність та еластичність, круги під очима з'являються набагато швидше, ніж у людини, яка не курить. А що говорити про майбутніх мам, дружин! Адже всім відомо, що чоловікові потрібна гарна жінка та здорова мати для його дітей.

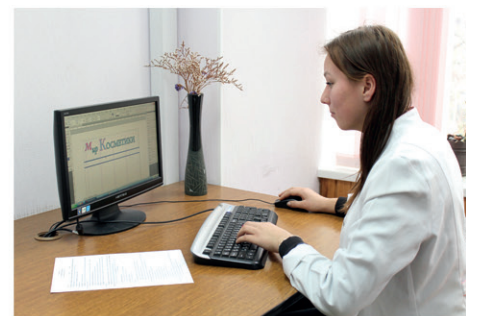
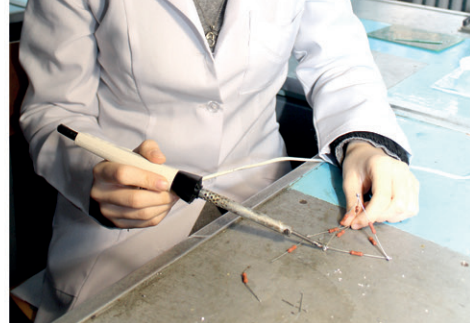
Нерідко можна почути, як дівчата і молоді жінки говорять: «Куріння жінок і здоров'я дітей? Нічого немає страшного. Багато курять і мають здорових дітей». Таку поведінку можна вважати злочином. Потрібно подумати про майбутнє дітей, які дихають тютюновим димом з перших днів життя. Куріння впливає і на можливість жінки стати матір'ю. Кожна дівчина на майбутнє повинна віддати належне тому, на який ризик вона йде.

Як бачите, немає ніяких переваг від куріння, взагалі тільки шкода і небезпека.

Пам'ятайте, в наш час модно бути здоровим!

Ж.М. Ткач, майстер виробничого навчання

ЗІ ШКІЛЬНОЇ ЛАВИ – НА СТУДЕНТСЬКУ

Свідоцтво про реєстрацію Серія ВЦ №696-54-Р

Назва видання: «Молодіжний вісник»
Видавець та засновник: ДПТНЗ «ВМВПУ»
Відділ розповсюдження: (0432) 27-45-64
Ціна: договірна

Головний редактор: М.М.Тютюнник
Літературний редактор: І.О.Колодка
Редколегія газети «Молодіжний вісник»: О.М.Гнатюк, В.В.Вінярська, Н.Ю.Коломійчук, Л.В.Березюк та члени учнівського самоврядування
Фотокореспонденти: І.О. Пугач, Н.А. Якимчук
Комп'ютерна верстка: Г.П. Олексієнко
Адреса редакції та видавця: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5
Телефон: (0432) 27-45-64

Статті публікуються у порядку обговорення. Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а.
Телефон: (0432) 55-63-97
Замовлення №17 75 08
Тираж: 1000 шт